

HAFTALIK SiYASi GAZETE

SOSYALiST CUMHURiYET

UNUTULAN FİLİSTİN,
UNUTULMAYAN
İSRAİL

pusula s.10

SAYI: 243 / 14 HAZİRAN 2022 - 5 TL

AKP yalan söylüyor!

Rakamlarla ekonomik gerçekler

20 yıllık AKP iktidarı ekonomi alanında başarı sağladığını iddia ederken rakamlar başka bir tablo sunuyor. Belirli ekonomik göstergeleri gerçekleri yansıtması açısından derledik.

15-16 Haziran anı değil, işçi sınıfının yol göstericisidir

15-16 Haziran 1970 Türkiye işçi sınıfı için bir miladi temsil ediyor. Bu tarihten önce işçi sınıfının gücüne ve eylemine olan inanç çok sınırlıyken, 15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfının "bağımsız bir sınıf" olduğunu gösterdi. 52 yıl önce Türkiye işçi sınıfı varlığını inkar edilmeyecek bir şekilde kanıtlamış oldu.

15-16 Haziran 1970'de iki gün boyunca İstanbul sokaklarını işgal eden işçi sınıfı, kendi örgütlenmesini yasalarla yasaklanamayacağını göstermişti. Ancak bu iki büyük güne hemen gelinmedi. İşçi sınıfı 15-16 Haziran'a mücadele ederek vardı. Bir başka şekilde söylemek gerekirse, 15-16 Haziran'ı yaratan hareketlenme, işçi sınıfı mücadelesinin "yükselişinin" ürünüydü.

15-16 Haziran'da işçileri harekete geçiren şey; dönemin iktidarı olan Süleyman Demirel'in Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)'nu kapatma isteğiydi. Adalet Partisi (AP) milletvekillerinin meclise getirdikleri yasa tasarısıyla DİSK fiili olarak bitirilmek isteniyordu. 274 ve 275 numaralı kanunlar değiştirilerek her işkolunda tek büyük sendika kurulmak istenirken, özel sektörde örgütlü DİSK, fiili olarak örgütlenmesini sağlayacak imkanlardan yoksun bırakılıyordu. Yasa tasarısının mecliste görüşülüp Senato'da kabul edilip, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay tarafından yasalaştırılınca işçiler harekete geçti.

150 bin işçi ile sokaklar işçi sınıfının oldu DİSK tarafından 15 Haziran günü işyerlerinden başlatılan yürüyüş Anadolu ve Avrupa yakasındaki tüm işçileri sokağa döktü. İlk gün 70 bin

işçi harekete geçerken, ikinci gün Türk-İş üyesi işçilerin de katılımıyla yürüyüş 150 bin kişiye vardı. İstanbul iki gün boyunca işçilerin olurken, büyük sermaye "devrim korkusuyla" şehri terk etmeye başladı. Anadolu ve Avrupa yakasından gelen işçiler birleşmesin diye köprüler kaldırılırken, Kadıköy'de işçilere jandarma tarafından ateş açılmıştı. İşçilere açılan ateş sonucu üç işçi hayatını kaybetmişti.

Eylemler sonrasında İstanbul'da sıkıyönetim ilan edilirken, yasa geri çekilmişti. Eylemler daha sonra biterken, eylemlerin öncülüğünü yapan binlerce işçi işten atıldı. Eylemler amacı açısından başarıya ulaşırken, öncesinde yapılan "işçi sınıfı var mı, yok mu" tartışmaları ise hiç açılmayacak şekilde kapandı. Devrimciler arasında o dönem sürdürülen "işçi sınıfı devrime öncülük edebilir mi?" sorusunun cevabını da 15-16 Haziran direnişi vermiş oldu.

Bununla birlikte eylemler, DİSK için 1970'ler boyunca önemli bir pratiğin, kitlesel bir sınıf sendikacılığı pratiği, başlangıç aşamasını temsil etmektedir. DİSK bu eylemlerle gücünü gösterirken, esas problemin işçi sınıfı açısından öncü bir partinin varlığı olduğunu da göstermiş oldu. Benzer sorun, 1970'ler boyunca da devam etmiş öncü parti-program-siyasi strateji tartışmaları sürmüştü.

52 yıl sonra: Siyasetin ve işçi sınıfının ihtiyacı aydır

Öte yandan 52.yılına giren direnişin anıları artık eskisi kadar canlı değil. Dönemi yaşayan işçilerin

bir kısmı artık hayatta değil, geriye kalanları ise işçi sınıfı mücadelesinin emektarları olarak katkı koymayı sürdürüyor. Ancak 15-16 Haziran hala önemini korumayı sürdürüyor. Üstelik sadece bir anı olarak değil, gösterdiği dersler açısından da 15-16 Haziran bugün işçi sınıfı mücadelesi verenler için bir pusula görevini gösteriyor. İşçi sınıfının isterse yasalardan ve silahlardan daha güçlü olduğunu gösteren bu pusula, emekçilerin hareketinin öncü parti olmaksızın da başarıya kavuşamayacağını göstermekte.

Bugün de AKP iktidarı ve sermaye düzen karşısında emekçiler mücadelesini devam ettiriyor. Kimi zaman Gezi'deki gibi kitleselleşen bu mücadele, kimi zaman ise geriye çekilerek daha "lokal" görünümüne dönüşüyor. Ancak, tüm bunlara rağmen işçi sınıfı olmaksızın "değişimin" ve "yeni bir ülkenin" yaratılamayacağı açık. Bugünkü siyasi pratikler, yeninin neden işçi sınıfının kitlesel mücadelesine bağlı olduğunu gösteriyor.

"Değişim" işçi sınıfı ile mümkün

Dar seçim pratiklerine indirgenen "değişim" arzusunun umutsuzluk ve yılgınlık yaratacağını 20 yıllık AKP iktidarı göstermiştir. Seçim sandıklarında bir umudun ortaya çıkabilmesi dahi işçi sınıfının mücadelesine bağlı. O nedenle, 15-16 Haziran direnişinin bugüne bıraktığı en önemli mirasın, siyasetteki bugünkü eksikliği de kanıtlar düzeyde. Patronların, emperyalistlerin ve tarikatların egemenliğini yok edecek, memlekete umut olacak şey; işçi sınıfının mücadelesinden geçmektedir.

Yeni Ülke Buluşmaları, Prof. Dr. İzzeddin Önder'in katılımıyla devam ediyor

Aylık fikir dergisi Yeni Ülke'nin buluşmalarının ikincisi Prof. Dr. İzzeddin Önder'in katılımı ile gerçekleştirilecek.

Bir yılı aşkın bir süredir yayın hayatına devam eden, aylık fikir dergisi Yeni Ülke ikinci buluşmasını 23 Haziran'da Prof. Dr. İzzeddin Önder'in katılımı ile gerçekleştirecek.

TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent şubesinde gerçekleşecek olan buluşmada "Yaşadığımız kriz neo-liberalizmin krizi mi?" başlığı değerlendirilecek.

Buluşma 23 Haziran Perşembe günü saat 19.30'da gerçekleşecek.

Yeni Ülke Dergisinin 16. Sayısı Çıktı!
TEK ÇARE İŞÇİ SINIFI

Kitapçılarda, İnternette

AKP, Türkiye'yi savaşa mı sokmak istiyor?

Suriye'nin kuzeyine yönelik sınır ötesi operasyon gündemine şimdi de Ege adalarının silahsızlandırılması gündemi üzerinden Yunanistan ile gerilim eklendi. Dış politikada yaşanan bu gelişmelerin kendi dinamikleri yanı sıra iç siyasette yaşanan sıkışmayla doğrudan ilgisi bulunuyor.

AKP'nin seçimlere giderken elindeki "müdahale araçları"ndan birisi savaş. Ülkeyi savaşa sokmak, bugün AKP-MHP iktidarı için "milli çıkar" adıyla milliyetçi bir politik iklimin yaratma aracı. Ancak seçimlerde milliyetçi bir rüzgârı arkasına almayı planlayan iktidarın, bir yandan da "Kürt açılımı" kovalaması işin başka bir boyutunu oluşturuyor. Çelişki gibi görülebilir, ancak yaklaşan seçimlerde her ata oynama siyasetinin nasıl bir tercihle sonuçlanacağını birlikte göreceğiz. Bugün iktidarının, bir kez daha yaklaşan seçimlerde Kürt siyasetinden tarafsız kalmasını istediği satır aralarında yazılan başlıkların başında geliyor. AKP iktidarının, MHP ile kurduğu ittifaka rağmen bir yandan Kürt siyaseti ile zemin yoklaması diğer yandan sınır ötesi operasyonu gündemine alması, hem seçim siyasetinde her türlü aracı ileri sürebileceğini hem de yaşadığı sıkışmayı nasıl aşacağına dönük bir zorlanmayı göstermektedir.

Seçimlere giderken müdahale araçlarından açılım ve savaş siyasetine eklenecek başka başlıklar da var. Kutuplaşma siyaseti bunlardan bir diğeri. Yine geçmiş dönemde yaşanan "şiddet eliyle korku iklimi" yaratmayı hedeflemesi ve SADAT benzeri oluşumlarla bu yönde niyetlerin ya da işaretlerin ortaya çıkması AKP'nin iktidarda kalmak için her şeyi deneyeceğinin açık göstergeleri. Önümüzdeki dönem AKP iktidarından savaş, operasyon, korku gibi toplumu politik iklim anlamında baskı altına alacak adımlar atması daha belirgin ihtimaller. Ancak demin söylediğimiz gibi Kürt siyasetiyle başka bir düzlemde yürütülen pazarlıklar bir kenarda durmaktadır.

Bugün NATO'nun genişlemesi üzerinden iki yeni gerilim noktası bizzat AKP tarafından işleniyor. Birincisi Suriye'ye yönelik operasyon diğeri de Yunanistan ile Ege adaları üzerinden yaşanan gerilim. Yüksek perdeden konuşan Erdoğan'ın, yükselttiği sesi bir fiili bir duruma dönüştürme olasılığı NATO çerçevesi içinde ciddi zorluklar taşımaktadır, işin pazarlık masasında el yükseltme adımları olduğu daha fazla öne çıkmaktadır. Ancak seçimlerde iktidarı kaybetme olasılığı AKP-MHP iktidarının Türkiye'yi savaşa sokmaktan dahi çekinmeyeceği de yabana asla atılmamalıdır.

Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya dahil edilmesi, ABD emperyalizmi için Rusya'ya karşı yeni bir mevzi anlamına gelecek. Ukrayna'da hedeflediklerini yapamayanlar, yıllarca tarafsız kalan iki ülkeyi NATO'ya dahil ederek Rusya'yı sıkıştırmaya devam edeceklerini gösteriyor. AKP'nin ve özelde sermaye devletinin, NATO'nun genişlemesine "hayır" demesi, kökten, ilkesel ya da barıştan yana bir politika değil tersinden NATO'nun genişlemesiyle birlikte Suriye'ye yönelik sınır ötesi operasyona icazet için pazarlık kozuna dönüştürülmesidir. Bir yandan NATO'nun genişlemesinin sağlanması diğer yandan Suriye politikasında yeni bir ABD çözümlünün devreye girmesi, emperyalizm tarafından istenen hedef olacaktır. Yani emperyalizm hem NATO'nun genişlemesini hem Suriye'nin kuzeyinde Türkiye'nin ve Kürt siyasetinin ortaklaştığı yeni bir zeminde buluşmasını istemektedir. Kürt siyasetiyle doğrudan devletin görüşmesinin altında yatan olguların bir tarafında da bu bulunmaktadır.

Bununla birlikte Yunanistan gündeminin kızıştırılmasında bir başka boyut da ABD emperyalizminin Yunan sermaye devleti ile ilişkilerini geliştirmiş olmasıdır. Rusya'ya yönelik hedeflerinin bir boyutu Balkanlar'a ABD emperyalizminin askeri olarak yerleşmesi. Girit'teki yeni hava ve Dedeağaç'ta yoğun askeri üs, ABD emperyalizminin niyetini ortaya koyarken, Türkiye'ye karşı elini güçlendir-

mek isteyen Yunan sermaye devletinin de işbirlikçi karakterini fazlasıyla gösteriyor. Bu durum, bir başka taraftan, ABD emperyalizmi tarafından Türkiye'nin ABD ile ilişkilerinde pazarlıkçı tutumuna yönelik karşı bir hamle olarak da okunabilir. Hem Yunan sermaye devleti hem de ABD emperyalizmi, Türk-Yunan gerilimini kaşıyarak yeni bir kozu daha devreye sokuyor.

Suriye'de ise kuzey bölgeleri Kürt yönetime teslim ederek, Fırat'ın doğusunda ABD emperyalizmi bir egemenlik alanı oluşturmuş durumda. ABD emperyalizmi Türkiye'yi bir de buradan sıkıştırıyor. Emperyalizm açısından boyun eğen bir Türkiye siyaseti, Türkiye sermaye devleti açısından ise daha fazla pay talep eden bir dış siyaset. Bu iki duruş, karşıtlık değil tersinden işbirliğinin doğal sonucu olarak görülmelidir.

Ancak açık olan bir şey şudur: Hem Yunanistan'da hem de Suriye'de halklar arası düşmanlık üzerinden fay hatlarına oynamayı emperyalizm iyi biliyor. Bugün bütün bu gerilim noktalarının altını kazıdığımızda her iki bölgede de karşımıza çıkan ABD emperyalizmden başkası değildir.

ABD emperyalizmi, Türk, Yunan, Kürt ve Arap halklarının düşmanlığını körükleyen siyasete devam ederken, ABD emperyalizminin hem Suriye'de hem de Yunanistan'daki varlığını eleştirip ancak ABD emperyalizmini hala stratejik müttefik olarak görmek, asıl doğal olmayan bu. Türkiye sermaye devleti, emperyalizme karşı mücadele değil, müzakere etmeyi topluma pazarlıyor. Ama bilin ki atacağı her adım emperyalizmin icazetiyle gerçekleşiyor.

Bugün savaş siyasetinin tamtamlarını çalan iktidar, iç siyasette yaşadığı sıkışmanın yolunu aramak dışında bir şey yapmamaktadır.

Rakamlarla ekonomik gerçekler

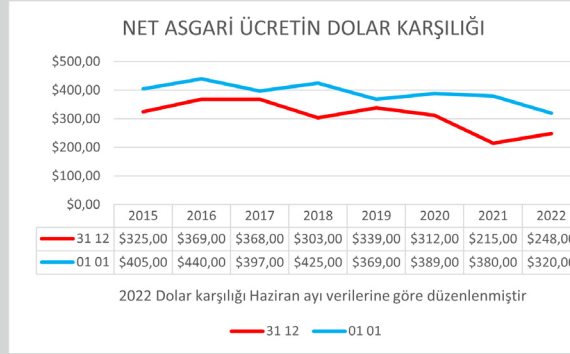
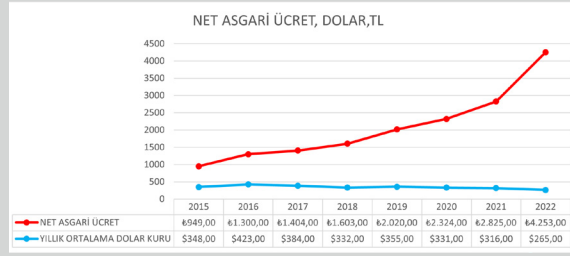
Ekonominin şahlandığı bir dönemden bahsediliyor. Bu "şahlanış" ise gerek faiz politikaları gerek hukuki yapı gerek siyasal yönelimler ile birlikte yabancı sermayedarları cezbetmek ve bunun sonucunda Türkiye'ye yönelik yabancı yatırımları arttırmak üzerinden gerçekleştiriliyor. AKP'nin 2016'ya kadar izlediği bu politika ise bugün muhalefet tarafından çözüm şeklinde sunuluyor. 20 yıllık AKP iktidarı ekonomi alanında başarı sağladığını iddia ederken rakamlar başka bir tablo sunuyor. Belirli ekonomik göstergeleri gerçekleri yansıtmaması açısından derledik.

Göstergelerin ortaya koyduğu bu çöküş ise AKP'nin yatırımları kanallıze ettiği inşaat odaklı bir ekonomiden kaynaklanıyor. Fakat bu çöküşün asıl nedeni bu değil. Çöküşün asıl nedeni ekonominin yabancı sermayeye bağımlılığın bu derece artmış olmasıdır...

Bu göstergelerin değişmesi için tek yol ise planlı ve kamucu bir üretim ekonomisinin inşa edilmesidir...

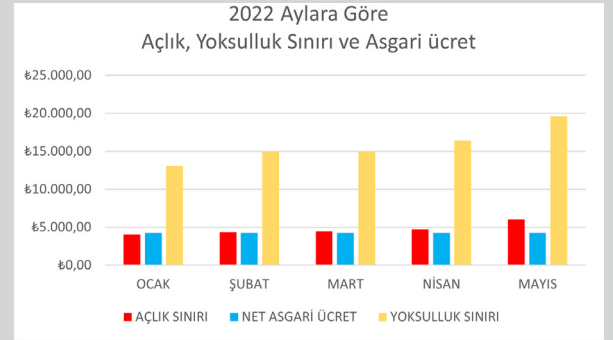
Asgari ücret artıyor fakat değeri düşüyor.

Asgari ücrette yaşanan artışların dolar karşılığı yıl sonunda azalmış oluyor. İthalatın yüksek olduğu, dış açık verilen bir ekonomide tüketim ve ara mallarının ithalatı enflasyonu şiddetlendiriyor. Bu sebeple asgari ücretin dolar karşılığındaki azalma emekçi halkın alım gücü açısından önem taşıyor.

Asgari ücret ile açlık, yoksulluk sınırı arasındaki açığı artırıyor.

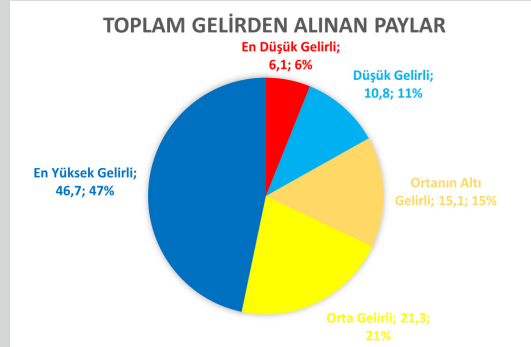
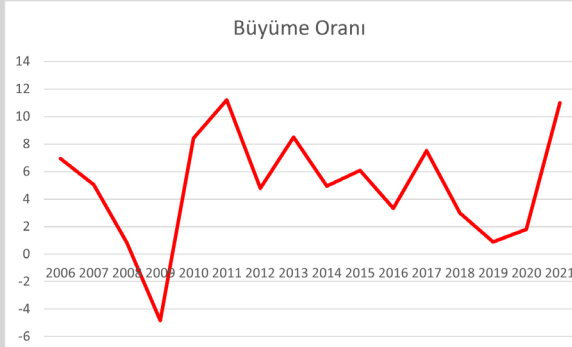
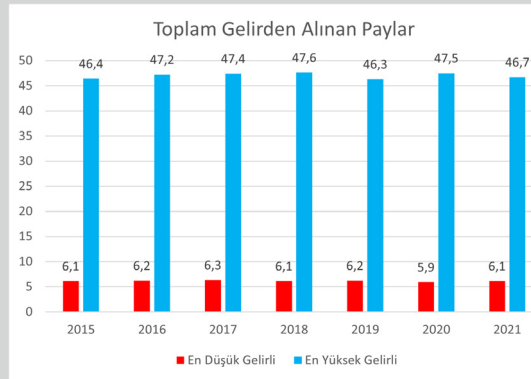
2022 yılında asgari ücrete sözde yapılan büyük zam, açlık ve yoksulluk sınırının altında kalırken her geçen ay bu fark artıyor. Türk-İş'in mayıs ayında yayınladığı rapora göre açlık sınırı 6.017 TL, yoksulluk sınırı ise 19.602 TL olarak hesaplandı.

Gelir adaletsizliği sürüyor, büyüme oranı artıyor...

AKP, Türkiye ekonomisinin büyümesi ile övünürken gelir dağılımdaki adaletsizlik sürüyor.

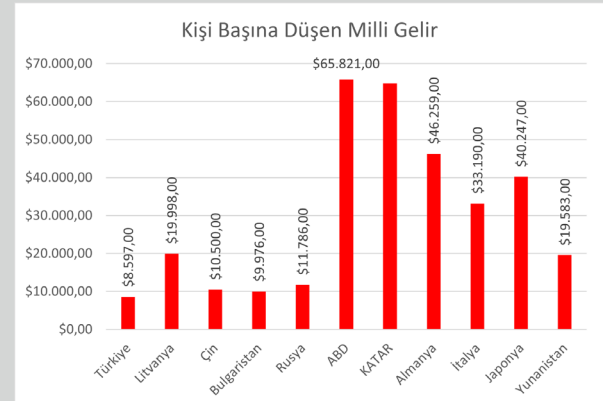
Böylece Türkiye'nin büyümesinden her geçen yıl en zengin kesimler daha fazla pay alıyor.

Kişi başına düşen milli gelir azalıyor.

Kişi başına düşen gelir yıllardır azalmaya devam ediyor.

AKP'nin ilk 10 yılında yükselen kişi başına düşen gelir, 2013 yılından itibaren azalıyor. Sıralamada dünya ülkelerinin çok gerisinde kalıyor.

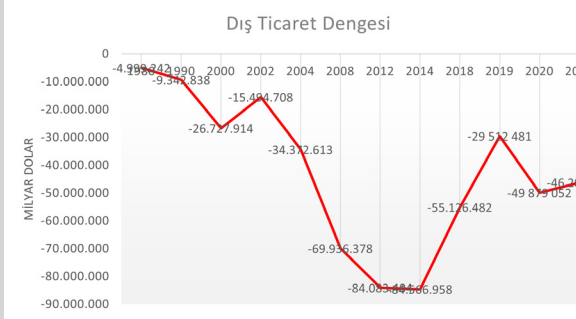
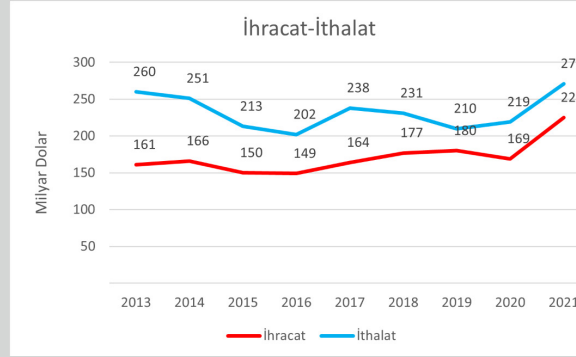

Uluslararası ticarete süregelen açık artmaya devam ediyor.

İhracat artıyor fakat ithalat çok daha fazla artıyor. Cari açık artıyor, dış borç artıyor.

Türkiye ekonomisinin yabancı malların tüketimine olan bağımlılığı gözler önüne seriliyor. AKP ihracat planını ne kadar gerçekleştirmeye çalışsa da enerji ve ara mal bağımlılığı cari açığın daha da artmasına sebep oluyor.

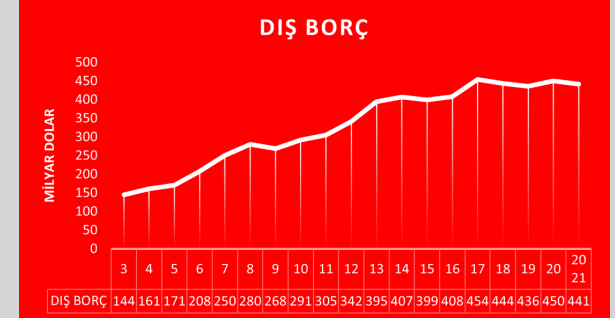
2021 yılında 46 milyar dolar dış ticaret açığı gerçekleşti.

Dış borç tarihi seviyelere ulaştı.

Türkiye Cumhuriyet tarihinin en yüksek dış borç seviyelerine AKP döneminde ulaşıldı.

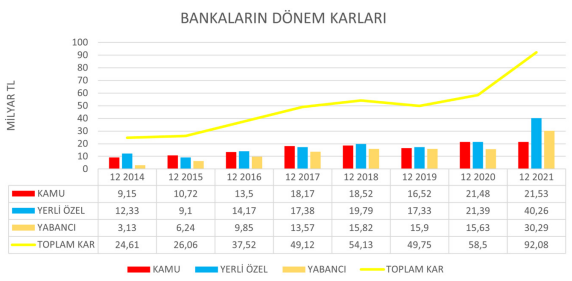
2003'te 144 milyar dolar olan brüt dış borç, 2021 yılı sonunda 441 milyar dolar seviyesine ulaştı.

Banka kârları artıyor.

Faizler düşürülüyor ama Hazine faizleri artıyor, mevduat faizleri artıyor, kredi faizleri artıyor.

Böylece bankalar Merkez Bankası'ndan düşük faizle borçlanarak, yüksek faizle krediler veriyor. Bu durum bankaların tarihi kâr oranları elde etmesine sebep oluyor.

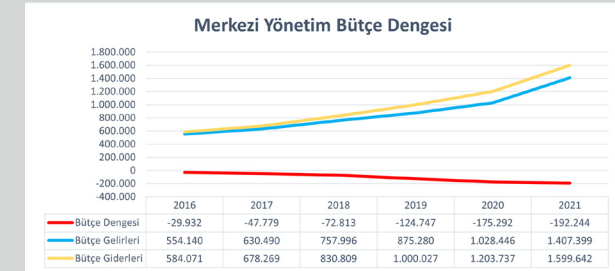

Vergi gelirleri tarihi seviyelere ulaşmasına rağmen bütçe açığı artıyor...

Merkezi yönetim bütçe dengesindeki açık artmaya devam ediyor. Bütçe de faiz dışı açık az, bazen pozitif olsa bile faiz giderleri çok büyük bir pay kaplıyor.

Bütçe gelirleri içerisinde vergi gelirlerinde inanılmaz bir artış yaşanmasına rağmen açık artıyor.

AKP döneminde vergi gelirlerinde yaklaşık 6 katlık bir artış yaşandı.

Faiz düşürülüyor, enflasyon ve dolar kurundaki artış durdurulamıyor.

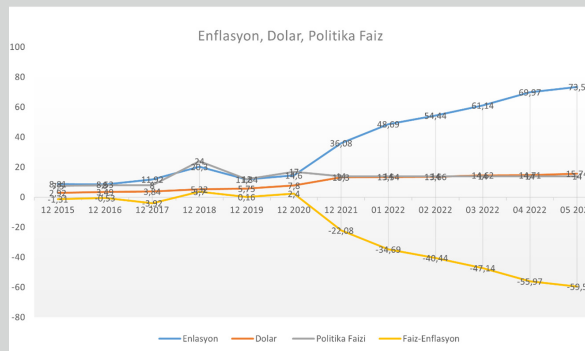
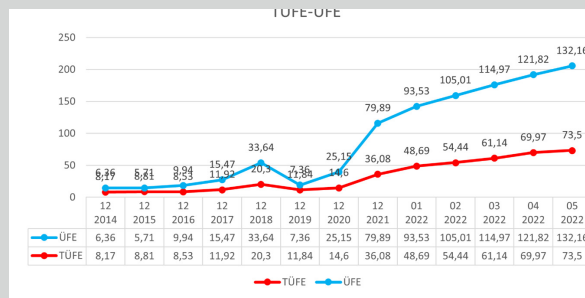
AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın "faiz sebep, enflasyon sonuç" tezinin sonucunda düşürülen politika faizi, enflasyonun ve dolar kurunun artmasına dolaylı olarak sebep oluyor. TÜİK verilerine göre 2022 mayıs enflasyon oranı %73,5 olarak hesaplanıyor. 2022 mayıs ayında ortalama döviz kuru 15,74 seviyesinde.

Haziran ayının ilk iki haftası ortalama döviz kuru ise 16,02'ye çıkmış durumda. Faiz sebep, enflasyon sonuç neticesinde alım gücü düşüyor, hayat pahalılığı artıyor.

Üretici fiyatlarındaki enflasyon ile tüketici fiyatlarındaki enflasyon arasındaki açığı da artıyor.

TÜFE geçtiğimiz mayıs ayına göre %132,16 oranında artmış durumda.

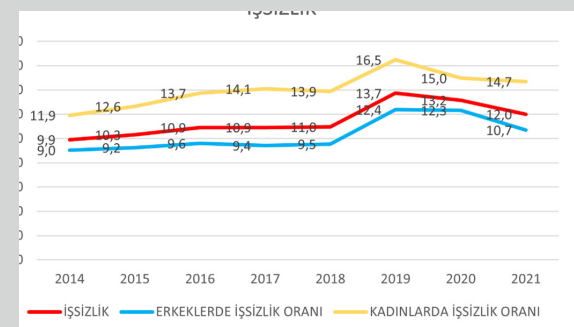
Enflasyon ve politika faizi arasındaki açığı artarak -59,5 seviyesine ulaştı.

İşsizlik oranı yüksek seviyelerde seyrediyor.

2019 döneminde TÜİK verilerine göre çok yüksek seviyelere ulaşan işsizlik, alım gücünün düşmesi ile görece azalma eğilimi gösteriyor.

İşsizliğin %1 yapısal ve doğal kabul edildiği bir tabloda %12 seviyelerinde olması inanılmaz bir yedek işgücü ordusunun inşa edildiğini gösteriyor.

Dolar ve enflasyon durdurulamıyor.

Türkiye ekonomisi son yıllarda enflasyon ve dolar kuru ile savaşıyor. Bu iki sorunun temelinde ise emperyalist-kapitalist sistemin Türkiye'ye uzun vadeli yansımaları yatıyor. AKP'nin iktidara geldiği dönem ve bu dönemdeki emperyalist yönelimler Türkiye ekonomisini dışa bağımlı hale getirmiş durumda. Süregelen cari açık AKP döneminde tarihi seviyelere ulaştı.

Yabancı sermaye girişleri ile istikrar sağlanan döviz kuru ve enflasyon, bugün AKP'nin faiz indiriminin yanı sıra bugünün emperyalist yönelimleri sebebiyle de artmaya devam ediyor.

TÜFE resmi verilere göre %73,5 bağımsız araştırmacılara göre %160,76 olarak hesaplanıyor. Üretici fiyatlarındaki enflasyon ise %132,16 seviyesinde.

Dolar kuru TCMB'nin satışlarına ve KKM sistemine rağmen 17,25 seviyelerinde seyrediyor.

Yukarıda bahsettiğimiz sebeplerden dolayı kısa vadeli bir çözüm mümkün gözüküyor. Fakat bu "kriz" döneminde bile eşit bir bölüşüm sağlandığında yaşam koşulları her yurttaş için çok daha iyi bir tabloyu sunuyor.

Faiz oranı ve enflasyon oranı arasındaki açının artması yani reel faizlerin çok daha düşük olması,

yatırımların azalmasına ve farklı alanlara kanalizasyonuna sebep oluyor.

Yatırımcılara TL üzerinden büyük olanaklar sağlanarak dolar talebi düşürülmeye yani dolar kuru düşürülmeye çalışılıyor. Fakat bugün atılan her adım kamu kaynaklarının yatırımcılara aktarılmasına sebep oluyor.

Yatırımlara bu kadar yoğunlaşılrken emekçi halkın ücretlerinin sabit olması ve yatırım olanaklarının olmaması bölüşümün ve sınıflar arasındaki açının artmasına sebep oluyor.

KKM ve GES ödemelerinin kısa vadeli haldeyken enflasyona çözüm olması mümkün değil.

Yıllardır yabancı yatırım ile istikrar sağlayan ekonominin 800 puan CDS ile birlikte yatırım çekmesi de mümkün değil.

Turizm ve inşaat odaklı ekonomi politikasının sonuna gelmiş durumda. AKP'nin bugün ihracat üzerine attığı adımlar küresel emtia ve enerji fiyatlarının arttığı tabloda da işlevsiz kalıyor. Uzun vadede etkili olması hedeflenen ihracat ve üretim artışı gerçekleştirilse enflasyon ve dolar kuru durdurulabilir. Fakat gelir eşitsizliği ve sömürü devam edecektir.

Enflasyon ve dolar kurundaki artışın durdurulmaması ve kriz bir görüntüden ibaret durumda. Öz ise emek ile sermaye arasındaki çelişkinin arttığı, toplam gelirden payın sermaye sınıfı lehine arttığı bir durumu ortaya koyuyor.

Hazine Bakanlığı'nın ve BDDK'nın yeni kararları ne anlama geliyor?

TCMB'nin faiz politikası sonucunda ortaya çıkan dolar kurundaki artış, Türkiye ekonomisi üzerine enerji fiyatlarındaki artış da eklenince büyük yükler bindiriyor. Para politikasında küresel uyum olmadan dolar kuru ve enflasyon üzerinde söz sahibi olmanın mümkün olabileceği tezi üzerinden, dolar kuru yükselmeye başladığı anda iktidar tarafından yeni adımlar atılıyor. Atılan adımların sonucunda ise emekçilerin alım gücünde reel anlamda büyük bir gerileme yaşanıyor.

KKM'nin etkin olduğu birkaç aylık dönemin sonlarına geliniyor. KKM doları durdurmakta kısa vadeli çözümü sunmuş olsa bile ödemeler yaklaştıkça ve piyasada fiyatlandıkça etkisi azalıyor. Bunlara ek olarak FED'in faiz artışları gerçekleştirmesi dolar kurunun artmasına sebep oluyor. ABD'de faizler artsa bile enflasyonda beklenen düşüş gözlenmiyor. Bu durum ise ABD'nin petrol fiyatlarına yönelik farklı hamleler yapma beklentisini artırıyor...

9 Haziran 2022 günü Hazine tarafından akşam saatlerinde açıklama yapılacağı haberi sonucunda döviz kuru 17,26 seviyesinden 16,90 seviyesine düştü. Ekonomideki beklentilerin önemi bir kez daha gözler önüne seriliyor. Beklentinin odağında ise sürekli tartışılan süper bono çıkarılması vardı. Aynı gece yapılan açıklamada gelire endeksli senetlerin (GES) talep toplama işlemleri başlayacağı söylendi. Bu açıklamanın ardından dolar kuru eski seviyelerine geri döndü.

İhraç edilen GES'ler yatırımcılara 3 ayda bir asgari garantili kupon ödemesi getirecek. GES'ler için 15-22 Haziran aralığında talep toplama işlemi gerçekleştirilecek. 3 aylık getiri oranı %5,32, yıllık bileşik getiri oranı %23,04 olacak.

Bu politika ile birlikte dolar talebi düşürülmek ve Türk Lirası talebi arttırılmak isteniyor. Kredi faizlerinin düşük olduğu bir tabloda yatırımcıların borçlanarak dolar almasının önüne geçilmek isteniyor. KKM'nin farklı bir versiyonu ortaya koyuluyor.

AKP'nin faiz konusundaki ısrarı Hazine üzerinden adımlar atmasına neden olurken buradaki en dikkat edilmesi gereken yan ise emekçi sınıfın gelirlerindeki daralma üzerinden okunmalıdır. Hazine gelirlerini emekçiler yaratıyor, bu gelirler örtülü faiz olarak yatırımcılara aktarılıyor.

Erdoğan'ın faiz konusundaki net açıklamaları ise önümüzdeki aylarda faizin daha da düşürüleceğini ortaya koyuyor. Turizm gelirleri ile birlikte döviz girişi sağlanırsa önümüzdeki aylarda TCMB tarafından faiz düşürülmesi bekleniyor.

Tüm bunlar yaşanırken BDDK tarafından tüketici kredilerine yönelik adımlar atılıyor. 50.000-100.000 TL aralığında alınan kredilerin vadesi 24 ay, 100.000 TL'nin üzerinde olan kredilerin vadesi 12 ay olarak sınırlanıyor.

Limiti 25.000 TL'nin üzerinde olan kredi kartlarının asgari ödemesi %20, üstünde olan kredi kartlarının asgari ödemesi %40 olarak belirleniyor.

Ticari kredilerde ize zorunlu karşılık oranı TCMB tarafından arttırılıyor. Ticari ve ihtiyaç kredilerindeki son 1,5 aydaki 300 baz puanlık artışın olduğu tabloda TCMB tarafından atılan adım dikkat çekiyor.

Bunun yanı sıra kredilerin kanalizasyonuna dair önlemler alınacağı belirtiliyor.

Faizler arttırıldığında piyasa içerisinde doğal olarak ortaya çıkacak sonuçlara benzer adımlar iktidar ve hazine tarafından atılıyor. Bankaların yüksek faiz ile borçlanması, verdiği kredilerin yükselmesine sebep olacak ve piyasa içerisinde bir durağanlığı doğurma riski artacaktı. BDDK tarafından atılan adımlar şiddetlendiğinde benzer bir durumu doğurabilir.

Kredi kartı kullanım oranı çok yüksek seviyelere ulaşmasından çıkarılabilecek en büyük sonuç ise ücretlerin yeniden üretim şartlarının altında kaldığı sonucudur. Bu adım ise enflasyonun arttığı, alım gücünün düştüğü bir durumda emekçilere çıkış bırakmıyor. AKP'nin 20 yıllık iktidarının ortaya koyduğu borçlanma hakkına bu adım itibarıyla sınırlama getiriliyor.

Kapitalist kriz dönemlerinin her birinde olduğu gibi üretilen servetin bölüşümü keskinleşmeye devam ediyor. Kâr oranlarının düşme beklentisi emekçi halkın gelirlerine göz dikilmesine sebep oluyor.

Ek olarak Hazine ve Maliye Bakanı, yabancı yatırımcılar için Türkiye'nin cezbedici özelliklerinden bahsediyor.

Ücretler enflasyon altında ezilirken, kredilere yönelik yapılan sınırlandırmalar piyasada bir durağanlığı doğurabilir nitelik taşıyor. Faiz düşürülerek kredi talebini arttıran AKP, yaptığı sınırlamaları her ne kadar spekülasyon sermaye odağında amaçlarsa da bu sınırlamalar emekçileri zor günlere sürüklüyor.

İstanbul Sözleşmesi için kadınlar 3. kez Danıştay'da

AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bir gecede aldığı İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararına karşı kadınlar sözleşmeden vazgeçmiyor. Danıştay 10. Dairesi, İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararının iptali için açılan davaları esastan görmeye devam ediyor.

"Çok taraflı sözleşmelerde fesih olamaz"

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) adına savunma yapan Avukat Hülya Gülbahar "Kadına karşı şiddetin sistemsal, politik ve hukuksal olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Cumhurbaşkanı'nın savunmanı sürekli olarak 'fesih' kelimesinden bahsediyor. Savunman sürekli İngilizce ve Fransızca kelimelerle yabancı dil kültürünün iyi olduğunu göstermeye çalışıyor. Kendisini ayıplıyorum. Çünkü biz de o kadar İngilizce biliyoruz. Neden kavram kargaşası yaratılıyor, uzatılıyor? Anayasa'nın 90. Maddesi çok açık. Çok taraflı sözleşmelerde fesih olamaz. Savunman sürekli Venedik Komisyonu'nun raporundan bahsediyor. Rapordan belli kısımlar alınarak yanıltıcı ifadeler ürettik. Biz raporu okuduk. Biz özet çıkarttık, heyete sunacağız. Venedik Komisyonu'nun hazırladığı raporda Türkiye'nin çekilme kararıyla ilgili 'Örneği görülmemiş çıkış' ifadesi kullanılmış. Rapor bazı konularda yetersiz olsa da bizim bütün argümanlarımızı destekliyor" ifadelerini kullandı. Gülbahar'ın konuşması sürerken Heyet Başkanı uyarı yaptı. Heyet Başkanı, "Sataşma niteliğinde olan ifadeler kullanıyorsunuz. Üzülüyorum" dedi.

"Laikliğin olmadığı bir yerde eşitlikten bahsedemeyiz"

İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı Umut Kuruç, "Bizim milli değerlerimiz şeriat mı? Heyetiniz buna da karar verecek" diyerek şunları kaydetti:

"Cumhuriyet'in temel taşlarından biri laikliktir. Laiklik yurttaşlıktır. Yurttaş da haklarıyla vardır. Laikliğin tasfiye edildiği ortamda tarikatlar artar. Laikliğin tasfiyesi beraberinde çözülme getirir. Laikliğin olmadığı bir toplumda eşitlikten bahsedemeyiz. Zeminimiz hukuktur. Yargıtay, Danıştay, Anayasa mahkemesi bağımsızdır. İdari kararlar bu bağımsızlık ihlal edilmiştir. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararını iptal etmemek diğer uluslararası sözleşmelerden çıkışa da kapı açar. Kararınız, SEDAV'dan çekilme kararının önünü de açar. Kararınız, çocuklarımızın her gün tarikat yurtlarında tacize-tecavüze maruz bırakılmasına da karar verecektir. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararına kimler sevinmiştir? Google'dan araştırınca bu kişilerin Cumhuriyet karşıtı kişiler olduğunu görüyoruz. Örneğin 12 yaşındaki bir kız çocuğunu taciz eden Uşaki tarikatı Fatih Nurullah bu sözleşmeye karşı. Bizim milli değerlerimiz şeri-

at mı? Heyetiniz buna da karar verecek. Tarafsız olması gereken adliyelerde kuran kursu açmak doğru değildir."

İKD adına savunmasını yapan Avukat Fulya Durak şunları söyledi: İstanbul Sözleşmesi son derece değerlidir. Sözleşme sadece kadına yönelik şiddetin önlenmesi ile ilgili hükümler içermektedir. Diğer bir koruduğu çocuğa yönelik şiddet ve çocuk istismarıdır.

Dava açan kurumların ardından Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanlığı Hukuk ve Mevzuat Genel Müdürlüğü Milletlerarası Anlaşmalar Daire Başkanı Emre Topal, Cumhurbaşkanlığı kararını savunur şunları söyledi:

"Diğer duruşmalarda da belirttiğim gibi sözleşmeden çıkmak kadına yönelik şiddete karşı yürütülen mücadelede bir sorun oluşturmuyor. Kadına yönelik şiddetle mücadele durmaksızın sürmektedir. Dava dilekçelerine baktığımızda bir uluslararası sözleşmeden Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'yle çıkılmayacağı söyleniyor. Kararın usul ve esas ilkesine uymadığı da iddia ediliyor. Bu iddiaların ikisinin de yersiz olduğunu savunuyoruz. Kararın hukuka uygun olduğunu düşünüyoruz. Ayrıca kararın kamu yararı bakımından iptali istenmiştir. Kamu yararı ya da başka gerekçelerle anlaşmaların onaylanması ya da yürürlükten çıkması kararı uluslararası ilişkilere göre ve Cumhurbaşkanı'nın yetkisi olan kararnamelerle verilir. Karşı tarafın savunmalarında 'İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılması diğer uluslararası sözleşmelerden çıkışın

da önünü açılacak' deniliyor. Bu düşünce gerçeği yansıtmıyor. Daha önce de belirttiğimiz gibi böyle bir gündem yok. Bu iddiayı söyleyenler kendi itibarını zedeler bu cümleler başka da anlam ifade etmez. Konuyu iç hukuk bakımından ele alırsak Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin en önemli yetkisi Cumhurbaşkanı'na ilk elden düzenleme yetkisi verilmiştir. Sistem, Cumhurbaşkanı'na kararnameyle meclis onayı olmadan düzenleme hakkı vermiştir."

Savunmaların ardından Danıştay Savcısı Nazlı Yanıkdemir, mütalaasını verdi.

Yanıkdemir, İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararının iptaline karar verilmesini talep etti. Yanıkdemir, mütalaasında şu ifadelerle yer verdi:

"Yetkide ve usulde paralellik ilkesi uyarınca sözleşme kanun çıkarılmadan sadece Cumhurbaşkanı Kararnamesiyle feshedilemez. Uygulanacak kural niteliğinde bulunan Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinde yer verilen sona erdirme ifadesinin Anayasa 6/7 iptali için AYM'ye başvurulması gerektiği düşünülmektedir. Sözleşme Bakanlar Kurulu ile uygulanmış olup 6284 hala yürürlüktedir. Usulde paralellik ilkesince, aynı usulle fesih edilmesi gerekmektedir. Bu itibarla TBMM tarafından yürürlüğe giren sözleşme ancak TBMM'nin uygun bulmasıyla alınacak bir Cumhurbaşkanı kararı ile mümkün olabilecektir. Dava konusu sözleşmede 6281 sayılı Kanun ile uygun bulunduğu göre sadece Cumhurbaşkanı kararı ile fesih edilemez."

Avukatlar Sendikası: Her intihar toplumsal bir cinayettir

Avukatlar Sendikası, stajyer avukat Tugay Ç. geçtiğimiz günlerde yaşamına son vermesine ilişkin bir açıklama yayımladı. Avukatlar Sendikası Stajyer Avukatlar Komisyonu imzasıyla yayımlanan açıklamada, son dönemde yaşanan avukat intiharlarına vurgu yapılarak "Geleceksizlik, umutsuzluk ve mutsuzlukla savaşıyor stajyer ve genç avukatlar için mücadele etmeye devam edeceğiz." denildi.

Avukatlar Sendikası'nın açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"Avukatlar Ölüyor! Genç meslektaşlarımız ekonomik ya da başkaca sebeplerle hayatlarından vazgeçiyor. Maalesef aynı sıraları paylaştığımız sınıf arkadaşlarımızın intihar haberlerini alıyoruz. Neden avukatlar intihar ediyor? Neden genç meslektaşlarımız hayatlarından vazgeçiyor? Bu konu neden araştırılmıyor?"

Her intihar toplumsal bir cinayettir. Meslektaşlarımızı bir cendere gibi içine alan sorunlar, bir meslek sorunu haline gelmiştir. Tüm barolara bu sorumluluktan kaçamayacaklarını hatırlatıyoruz. Geleceksizlik, umutsuzluk ve mutsuzlukla savaşıyor stajyer ve genç avukatlar için mücadele etmeye devam edeceğiz. Bugün acı haberini aldığımız genç meslektaşımızın ailesi ve sevenlerine sabır diliyoruz."

Gerici Kuşatma Tam Gaz İlerliyor:

Laiklik Ayaklar Altında!

Türkiye AKP iktidarında desteğiyle tarikat ve cemaatlerin eline düşmüş durumda. Şanlıurfa'da bir toplantıda sunum yapan kadın avukat etek boyu nedeniyle sözlü saldırıya uğrayarak kürsüden indiriyor. Ankara Adliyesi'nde Kuran kursu açılmak isteniyor. Milli Eğitim müfredatına "ahlak ve adap" dersi konulsun önerisi yapılıyor. Laiklik ayaklar altında!

İmamlardan Etek Giyen Kadın Avukata Sözlü Saldırı

Şanlıurfa Valiliği'nin düzenlediği "Çocuk Yaşta, Erken ve Zorla Evliliklerle Mücadele Eğitimleri" başlıklı programa konuşmacı olarak katılan Avukat Cemile Didem Karaboğa'ya toplantıya katılan imamlar tarafından sözlü saldırıda bulunuldu.

Avukat Cemile Didem Karaboğa konuşmasını

yaptığı sırada salonda bulunan bazı dinleyiciler tarafından etek boyunun kısa olduğu ve küçük yaştaki kız çocuklarının cinselliğiyle ilgili açıklamaları nedeniyle sözlü saldırıda bulunuldu. Sözü kesilen Karaboğa'ya karşı "Sen masanın arkasında anlat, biz din adamıyız" denilerek müdahale edildi. Bunun üzerine Karaboğa konuşmasını yarıda keserek salondan ayrıldı.

Saldırının ardından Şanlıurfa Barosu bir açıklama yaparak saldırıyı kınardı. Konuyla ilgili sosyal medya hesabından açıklama yapan Avukat Karaboğa ise, "Bugün baro adına gittiğim bir eğitimde katılımcılardan birisi eteğimin boyu nedeniyle 'Masanın arkasında anlatın, biz din görevlisiz' dedi. Söyleyeceklerim bu kadar" paylaşımını yaptı.

Şanlıurfa Barosu Başkanı Velet İzol ise konu hakkında şunları söyledi:

"Avukat Cemile Didem Karaboğa'nın konuşması sırasında salondan, "Neden kadın avukat gönderildi? "Siz masanın arkasından konuşun, biz din adamıyız" gibi sözlü sataşmalar olmuş. Arkadaşımız da tartışmanın büyümemesi için konuşmasını yarıda kesip ayrılmış. Biz hiçbir kurumu rencide etmek istemiyoruz. Ama yapılan da hoş değil. Olay sonrası müftülükten de herhangi bir dönüş olmadı."

AKP iktidarının beslediği gerici zihniyet, çocuk yaşta zorla evlilik gibi önemli bir programda bile kadın bir avukatın etek boyuna tahammülü bulunmuyor. Kendi yaşam biçimini topluma dayatmak isteyen AKP iktidarı toplumun her kesimini baskı altına almaya çalışıyor.

Ankara Adliyesi'nde kuran kursu dayatması

Ankara Adliyesi'nde Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından 27 Haziran tarihinden itibaren Kuran kursu verileceği duyuruldu. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı hakim, savcı ve personele kurs bilgileriyle ilgili mesaj gönderdi.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı konu ile ilgili gönderilen mesajda Ankara Adliyesi'nin merkez binasında yaz Kuran kursu açıkladığını duyurdu. Diyanet İşleri Başkanlığı'nca 27 Haziran'da açılacağı belirtilen Kuran kursuna hakim, savcı, adliye personeli ve onların çocuklarının kurs alabileceği belirtildi. Açılacak kursun "Kur-an Elifbası, Sureler ve Dini Bilgiler" şeklinde planlandığı ve kadın, erkek, kız ve erkek çocukları için ayrı ayrı kurslar düzenleneceği bilgisi verildi.

Ankara Barosu konuyla ilgili "Adliyeler Din Eğitimi-ne Özgüleşmiş Yerler Değildir" başlıklı bir açıklamada bulunurken şöyle devam edildi;

"Adliye binaları; tarafsız ve bağımsız yargı organları tarafından adaletin tesis edildiği yerler olup bu binaların din eğitimine açılması demokratik, laik ve sosyal hukuk devletinin gerekleri ile bağdaşmayacağı gibi yargının tarafsızlığına ve

bağımsızlığına da gölge düşürecektir. Din ve vicdan hürriyeti, temel hak ve özgürlükler arasında yer almakla Anayasanın 24. maddesi kapsa-

lığını, Kuran Kursunun Adliye Binasında açılması yönündeki kararlarından ve bu yöndeki uygulamadan bir an önce vazgeçmeye davet ediyoruz".

AKP iktidarının beslediği gerici zihniyet, çocuk yaşta zorla evlilik gibi önemli bir programda bile kadın bir avukatın etek boyuna tahammülü bulunmuyor. Kendi yaşam biçimini topluma dayatmak isteyen AKP iktidarı toplumun her kesimini baskı altına almaya çalışıyor.

mında güvence altına alınmıştır. Herkes vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir ve bu anlamda hiç kimse ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz.

Kuran kurslarının, ilgili mevzuatta öngörülen yerlerde, kişilerin meslek ve kimliklerinden bağımsız bir şekilde verilmesi mümkünken; katılımcılarının mesleklerine özgü ve kimliklerini ortaya koyacak şekilde Adliye binası içerisinde hakim – savcı ve çocukları için açılması, bu kişiler bakımından, dini inanç ve kanaatlerini açıklama anlamına gelecektir. Başsavcılık tarafından kursa katılacak olan hakim ve savcıların katılım durumlarını 15.06.2022 tarihine kadar bildirilmesinin istenmesi, kursa katılacak ve katılmayacak hakim ve savcılarının da tespiti anlamına gelecektir ki, bu durumun yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile bağdaşmayacağı izahattan varestedir.

Sihhiyede bulunan Ankara Adliyesi, adli faaliyetler için dahi yetersizken ve adliye hizmetleri, binanın yetersizliği gerekçesi ile farklı semtlerde bulunan farklı binalara taşınmışken, bu binada Kuran Kursu açılmasının izahı yönetsel olarak da mümkün değildir. Hukukun ve kanunun kendisine yüklediği görevle, temel hak ve özgürlüklerin etkin biçimde kullanılmasını ve korunmasını sağlamayı kendisine görev edinen Ankara Barosu olarak, gerek Diyanet İşleri Başkanlığını gerekse de Adalet Bakan-

denildi. <http://www.ankarabarosu.org.tr/Haber-Duyuru.aspx?DUYURU&=20057>

AKP'den MEB müfredatına "ahlak ve adap" Dersi Konulsun Önerisi

AKP'nin Kızılcahamam'daki kampında milletvekilleri "müfredata 'ahlak ve adap' dersi konulsun" önerisinde bulunuldu.

Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer'in yaptığı sunum ardından söz alan bazı milletvekilleri "Toplumda ahlak yozlaşmasının yaşandığı, bu yozlaşmanın çocuk ve gençler üzerinde olumsuz etkilere neden olduğunu" savunarak Milli Eğitim Bakan Özer'e, müfredata ahlak ve adap ile ilgili ders konulması önerisinde bulundu.

AKP'li vekillerin ardından benzer bir çıkış da Diyanet'ten geldi. İstanbul'da gerçekleştirilen 41. İl Müftüleri İstişare Toplantısı'nın ardından açıklanan sonuç bildirisinde, Milli Eğitim Bakanlığı'na üstü kapalı müfredat çağrısı yapılarak, "Bilgiyi değerli kılan, onun bir ahlak ve hukuk zemininde üretilmesi, öğretilmesi ve işlenmesidir" denildi.

Diyanet'in bu çağrısı, AKP milletvekillerinin önerisinin Diyanet tarafından yapıldığı iddialarına yol açtı. Tarikat ve cemaatlerin kol gezdiği ülkemizde Diyanetin bu çıkışının hangi tarikatın isteği doğrultusunda önerildiği merak konusu.

SOL BAKIŞ

Kamil Tekerek

Neo-liberalizme hayır, liberalizme evet!

Hatırlanacağı üzere, CHP İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu'na verilen ceza sonrasında düzenlenen İstanbul mitinginde Kemal Kılıçdaroğlu neo-liberalizme karşı olduğunu ifade etmişti. Bu Kılıçdaroğlu'nun neo-liberalizme karşı ilk "çıkışı" değil. Daha önce de neo-liberalizmin can çektiğini, imkansız görünen düşüncelerin zamanının ve neo-liberalizmin sonunun geldiğini söylediği açıklamaları olmuştu.

Bu noktada amacımız Kemal Kılıçdaroğlu ile polemik yapmak ya da Türkiye'de sosyal demokrasinin tahliline girmek değil. Ancak bir diğer taraftan, Türkiye'de siyasetin geldiği noktanın bir kere daha gözler önüne serilmesi gerekiyor.

Bugün Millet İttifakı olarak temsil edilen çizgi özünde LİBERAL bir çizgidir. Dolayısıyla bu ittifakın merkezinde duran partinin ya da başkanının bu tür çıkışları hamasetten ibaret görülmelidir. Çünkü kapitalizmin

özünü oluşturan sabit olgu liberalizmdir. Bunu unutmamalım.

Hamaset yanlış bir ifade olarak görülecekse büyük bir yanlış ya da şaşkırtmaca diyelim. Ancak dünyanın her tarafında bu mesele benzeri şekilde ele alınıyor ve neo-liberalizmin sonunun geldiği ilan ediliyor. Hem de çok şaşkırtıcı bir şekilde neo-liberalizmi dünyanın gündemine sokanlar bu çizginin bayraktarlığını yapıyorlar. Ülkemizdeki düzen muhalefetine ise bu propandayı Türkiye'nin içine taşımak düşünüyor nedense.

Özellikle 1990'lar itibarıyla sermayenin önündeki engellerin kaldırılması ve emeğe dönük büyük bir saldırı anlamına gelen küreselleşmenin kitabını yazarlar bugün ulus devletin yeniden inşasını savunur hale gelmiş durumdadır. Neo-liberalizm ve küreselleşme dalgası, insanlığın yaklaşık elli yıl boyunca büyük bir gericilik ve karşı devrim saldırısı altında kalması anlamına gelmiştir. İşçi sınıfının kazanımları, sosyal devlet uygulamaları, kamucu politikalar tasfiye edilmiş, emekçiler örgütsüzleştirilmiş ve emperyalist yayımlarlık yükselişe geçmiştir.

Dünya üzerinde yaşanan son iktisadi kriz neo-liberalizmin çöküşü anlamına gelirken, emperyalist kapitalist sistemin bekası adına yeni modeller tartışılmaya başlandı. Bunlar ayrı bir değerlendirmenin konusu. Ancak şu an devam eden "neo-liberalizm bitti" tartışmalarının "daha iyi bir kapitalizm mümkün" ana başlığı ile çok ilgisi olduğunu başa yazmak gerekiyor.

Sermaye sınıfının bir kesimi ile hesaplaşmayı hedefleyip, düzenin kalbini oluşturan burjuva sınıf egemenliğini karşınıza almazsanız düzeni değiştiremezsiniz. Ancak düzenin temsilcileri arasında el değiştirmek anlamına gelir bu.

Üretim ekonomisini savunurken, bunu tüm üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son verecek bir şekilde düşünmüyorsanız neo-liberalizmle hesaplaşmanız da bir yere kadar olur. Çünkü liberalizm tam anlamıyla, insanın insanı sömürmesinin ana halkası olan üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin savunusundan başka bir şey değildir.

Bunların üzerinde yükselen serbest piyasa ekonomisini savunup, tüm toplum için adaletli bir düzeni savunmak da, refah toplumuna ulaşmak da mümkün değildir. Sıkışınca varılacak nokta kemer sıkma politikalarına başvurmaktan başka bir şey olmayacaktır.

Velhasıl, neo-liberalizmle hesaplaşmak için önce liberalizmle hesaplaşmak gerekir. Bunun yolu da sermaye düzeni ve burjuvazi ile mücadeleden, emperyalizme karşı bayrak açmaktan, emeğin özgürleşmesini savunmaktan geçmektedir.

İşte bu tam da solcuların ve devrimcilerin işidir.

Unutulan Filistin, unutulmayan İsrail

Bugün AKP'nin yeniden İsrail ile yakınlaşma siyasetini izliyoruz. Mangalda kül bırakmayan yandaş kalemler AKP'nin büyük dönüşü karşısında mutlaka yeni gerekçeler uyduracaklardır. Ancak yandaşların ve siyasal İslamcılarının unuttuğu Filistin sorunu üzerinden bir kez daha Pusulamızı bu konuya çevirdik: İsrail'in, Arap ülkeleriyle yaptığı anlaşmaları, AKP ve İsrail arasındaki ilişkileri ve Arap/Müslüman bölge ülkelerin işbirlikçi karakterini ortaya koymaya çalıştık. İlk yazımız Zafer Aksel Çekiç'in kaleme aldığı **"İBRAHİM ANLAŞMALARI: DİNLER ORTADOĞU'YU KURTARIR MI?"** başlıklı yazı. İkinci yazımız **"AKP-İSRAİL YAKINLAŞMASI"** başlığıyla Behiç Oktay tarafından kaleme alındı. Üçüncü yazımız ise **"İÇİMİZDEKİ İRLANDALILAR: BİRLEŞİK ARAP LİSTESİ"** başlığını taşıyor ve İsrail ile yakınlaşma siyasetini yürüten bölge ülkelerini konu ediniyor. Alev Doğan tarafından yazılan bu yazıyı ise yeni bir tartışma konusuyla başka bir yazı tamamlıyor. Filistin sorunu ekseninden Suriye sorununu ele alan bir tartışma yazısı Ali Ateş imzalı ve başlığı **"KÜRT SORUNU VE FİLİSTİN SORUNU: ORTADA BİR YANLIŞLIK VARI!"**. İyi okumalar.

İBRAHİM ANLAŞMALARI: DİNLER ORTADOĞU'YU KURTARIR MI?

İ ZAFER AKSEL ÇEKİÇ

Ortadoğu'da Amerikancılık yarışındaki İsrail ve Sünni Arap şeyhliklerinin "barışması" bölgeye barış getiremeyecek bir ikiyüzlülüğü tekrarlıyor. Bu anlaşmalar, Sünni siyasetlerin hiçbir zaman gündeminde olmayan Filistin'in İsrail işgaline karşı direnişe eski ilgisizliğin süreceğini gösteriyor. ABD'nin Basra Körfezi'nden Akdeniz'e "direniş hattı"nın karşısına dikmek istediği bu ortaklık bugüne kadar gelen üstü kapalı ilişkiyi resmiyete döküyor.

15 Eylül 2020'de Birleşik Arap Emirlikleri ve Bahreyn ile İsrail arasında "ilişkilerin normalleştirilmesi" diye imzalanan anlaşmalar ile Donald Trump'ın Ortadoğu'daki İran karşıtı stratejisinde önemli bir adım atılıyordu.

Resmi adıyla "İbrahim Anlaşmaları: Barış, İşbirliği ve Yapıcı Diplomatik ve Dostane İlişkiler Deklarasyonu" ile üç İbrahimi dinin arasındaki diyalog ve kültürel alışverişe vurguyla yeni bir barış kültürü yaratılmasından dem vuruluyordu. Ortadoğu'da hep savaşa kaynaklık eden üç dinin bir barış sağlaması hedefinin ise arka planına bakmak gerekiyor.

"İbrahimi dinler" ve "şer eksenini" paralelligi

Bu noktada hemen akla getirilmesi gereken bir söylem daha var. ABD Başkanı George W. Bush tarafından 11 Eylül saldırıları sonrasında ilk kez kullanılan "şer eksenini" ile İran, Irak ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti İngilizce orijinalindeki ifadeyle "şeytan" sayılıyordu. Bunların karşısında ise "tanrısal" ABD vardı.

Şimdiyse bir kez daha, bu kez tersten ve daha doğrudan, ABD, İsrail ve Birleşik Arap Emirlikleri ile Bahreyn "tanrı"nın tarafında tanımlanıyor. Karşıdakiler de kuşkusuz bir kez daha "şeytan" olacak.

İşte bu açıdan bakıldığında teolojik olmaktan ziyade jeo-politik bir gerçeklik gözlemlenebilir.

Birleşik Arap Emirlikleri ve Bahreyn Basra Körfezi'nde İran'ın tam karşısında yer alan iki deniz komşusu.

Birleşik Arap Emirlikleri Basra Körfezi'nin çıkışındaki petrol ticaretinde dünyanın tartışmasız en önemli su yolu olan Hürmüz Boğazı'nın güneyini

kontrol eden stratejik bir konumdayken Bahreyn ise en büyük Şii nüfusa sahip Körfez ülkesi olarak Arap Baharı'nın son ulaştığı ve Şii isyanı karşısında boğulduğu yer.

Bu coğrafi ve demografik konumlarıyla İsrail ile karşılıklı konumlarını perçinleyen iki ülkenin İsrail ile yaptığı anlaşmanın İsrail'in varlığından ziyade Basra Körfezi'nin karşı kıyısındaki İran'a ve İran'ın Akdeniz'e kadar ulaştırdığı "direniş eksenini"ne karşı olduğunu görmek için fazla söze de gerek kalmıyor.

Bu anlaşmaya daha sonra Sudan ve Fas'ın eklenmesi ise biraz Umman'ın ayak sürümesinden biraz da yaramaz çocuğu denilebilecek Katar'ın yokluğunda daha genel bir yaklaşımın ürünü sayılmalı.

Katar ve Türkiye

Bu açıdan bakınca Bahreyn'in hemen yanı başında İran ile en gelişkin ilişkilere sahip Katar'ın neden Körfez ülkeleri arasında dışlandığını anlamak da mümkün görünüyor. Katar, İran üzerinden para kazanmak istedikçe İran'ın nüfuzu da Arap Yarımadası'na biraz daha fazla sızıyor. Özellikle Basra Körfezi kıyısındaki ülkelerin Şii nüfusu da İran'ın etkisine açık hale geliyor.

Bu açıdan stratejik olarak kendisine Türkiye ile bir ittifak seçmesi de şaşırtıcı sayılmamalı. Türkiye'nin de İran ile ilişkileri benzer bir İran etkinliğine fırsat verirken ABD'nin hoşnutsuzluğunun hedefinde yer alıyor.

İki ülkenin geniş ittifaklarında "yaramaz" yapar görüntüleri ile tencere kapak misali birbirlerine sarılmış halleri esasında kökten itirazları olmayan İsrail ile ilişkiler başlığında geri durmalarının da boşluğunu kapatıyor.

Bu açıdan AKP iktidarının tüm karşı çıkışlarına rağmen aslında Türkiye ve Katar'ın da bu anlaşmaların "doğal" birer parçası olduğunu söyleyebiliriz. Bu iki ülkenin İsrail ile ilişkilerinin adının konmasına ihtiyaç duymadıklarını ve bunun başka avantajları olduğunu da rahatlıkla ifade edebiliriz.

İkinci yıla giderken

Anlaşmaların imzalanmasından itibaren 1,5 yılı yakın zaman geçmişken diplomatik ilişkilerin geliştiğini görmek mümkün. Bu çerçevede anlaşmaların ikili ilişkiler üzerinde elçilikler açılması gibi resmiyette daha gelişkin biçimler alması söz konusu. Ancak bunların şekli anlamları olduğunu görmek gerekiyor.

Bu anlaşmanın söylendiği gibi Filistin mücadelesinin adil bir şekilde çözümlenmesine veya bir "barış kültürü" oluşturmaya hizmet edecek olmasının ise ufukta hiçbir emaresi yok. İsrail hala yeni yerleşimler açıyor, hala iki devletli çözümü mutlak olarak reddediyor, mevcut barış planlarını muhatap dahi almıyor.

Bu açıdan da İbrahim Anlaşmaları ancak İran'a karşı yeni bir ittifak anlaşmaları zemini olmaktan öteye gitmeyecek gibi duruyor.

AKP-İsrail yakınlaşması

BEHİÇ OKTAY

Son aylarda Orta Doğu'da ilginç gelişmeler yaşanıyor. Merkezinde Birleşik Arap Emirlikleri ve İsrail'in yer aldığı birtakım görüşmeler, yakın gelecekte Orta Doğu'da yeni gelişmelere kapı aralama potansiyeli barındırıyor.

Öncelikle 2021'in son aylarında BAE tarafından başta İran ve Türkiye'ye dönük olmak üzere, sıcak mesajlar gönderilmeye başlandı. BAE Devlet Başkanı Diplomasi Danışmanı Enver Gargaş, yeni çatışmalardan kaçınmak için İran ve Türkiye ile uzun süredir devam eden gerginlik havasını tersine çevirme yönünde gayretleri olduğuna dair açıklamalarda bulunmuştu. "Türkiye'nin Mısır, Müslüman Kardeşler, Suudi Arabistan'a yönelik politikalarını yakın zamanda yeniden gözden geçirmesini" memnuniyetle karşıladıklarını söyleyen Gargaş, "Türkler, onlara söylediklerimiz konusunda çok olumlular" demişti.

Gargaş İran hakkında da "İran'ın bölgesel rotasını değiştireceği konusunda çok mu olumluyum? Burada daha gerçekçi olduğumu söylemeliyim ama İran da boşluk ve gerilim konusunda endişelidir" ifadelerini kullanmıştı.

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu da BAE'ye yönelik sıcak mesajlar iletmış, "Böyle devam ederse ilişkiler rayına girer" demişti.

Son haftalarda ise Türkiye ve BAE arasındaki ilişkiler çok daha yakın ve samimi bir görüntüye büründü. 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında AKP'nin darbenin arkasında olmakla suçladığı BAE yönetimi ile bu kadar yakın bir ilişki içine girmesi, AKP'nin dış politikasındaki tutarsızlığının ve ilkesizliklerinin sadece bir örneğidir. Bunda Türkiye'nin bağımsız bir dış politika izlemeyi tercih etmemesinin de oldukça önemli bir payı vardır.

AKP'nin İsrail ile yeniden ortaklaşması

BAE ve İsrail üzerinden ilerleyen Orta Doğu'yu yeniden şekillendirme planı, Trump dönemindeki en bilindik politikalarından biriydi. Bu politikanın Biden döneminde de aynı doğrultuda devam

ettiğini gözlemleyebiliyoruz. İsrail ve BAE'nin yanı sıra Suudi Arabistan'ın da aktif olarak rol aldığı bu yeni şekillendirme planında AKP'nin de aktif bir biçimde rol kapmak istediği görülüyor.

İsrail'in BAE ile imzaladığı Abraham Antlaşması sonrasında Türkiye'nin de aynı yakınlaşma yoluna girmesi, bölgede İran'ı sıkıştırma konusunda atılmış önemli bir adımdır. İlk olarak bu doğrultuda, 21 Ocak'ta Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ile İsrail Dışişleri Bakanı Yair Lapid arasında 13 yıl sonra ilk kez bir telefon görüşmesi gerçekleştirildi. Bunun yanında Körfez ülkelerinin BAE ve İsrail'e dönük olumlu tavrı ve Erdoğan'ın BAE ziyaretiyle "normalleşme" adımları atıldı.

Bu arada İsrail ile BAE arasındaki bu anlaşmaya Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın Twitter'da "Filistin halkına ve davasına ihanet edenlerin hüsrânını tarih elbette yazacaktır" diyerek tepki göstermişti. AKP'nin Abraham Antlaşmasına verdiği bu tepkiden bir yıl sonra izlediği politikaya bakılacak olursa, Türkiye de "Filistin halkına ve davasına ihanet edenlerin hüsrânını" yaşayanlar arasına adını bir kez daha yazdırmıştır.

AKP'nin BAE ile yakınlaşma hamlesiyle İsrail ile de yakınlaşmanın yolunu açtı. Erdoğan'ın BAE ziyareti sırasında İsrail Cumhurbaşkanı Herzog'un Türkiye'ye yapacağı ziyaretin tarihinin açıklanması (9-10 Mart), İran açısından önemli bir mesajı içinde barındırıyor.

Yine Erdoğan'ın BAE ziyaretinin olduğu gün, İsrail Başbakanı Naftali Benet'in de Bahreyn ziyaretinde İsraili yetkililer "bölgesel güvenlik tehditlerine karşı ortak hareket etmekten" bahsetmeye başladılar. İsrail açısından bölgesel güvenlik tehdidinin merkezinde ise İran olduğunu bir sır değil.

Diğer yandan geçtiğimiz hafta Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın ve Dışişleri Bakan Yardımcısı Sedat Önal, Filistin ve İsrail'i kapsayacak iki günlük ziyaret kapsamında Kudüs'e gitti. Kalın ziyaretin amacının hem Filistin meselesinin çözümü hem de Türkiye-İsrail ilişkilerinin normalleştirilmesi amacıyla yapıldığını söyledi.

Bölgenin emanetçisi kim olacak?

AKP dış politikasında benzer "arabuluculuk" hevesini Rusya ve Ukrayna arasında da göstermeye çalıştığını görebiliriz. Aslında AKP'nin bu görüşmelerinin arkasında "bölgenin büyüğü" ya da "bölgenin emanetçisi" rolünü kapmak olabileceğini de göz ardı edilmemelidir.

ABD'nin askeri olarak çekildiği bölgelerde bir temsilci bırakma isteği, Obama döneminden bu yana izlediği bir politikadır. Ancak bu politikanın hayata geçebilmesi ilk olarak Taliban yönetimine giren Afganistan'da başarılı olmuştur. İçinde bulunduğumuz günlerde Orta Doğu'nun "büyüğü" rolünü kapma yarışında ise BAE, Suudi Arabistan, Mısır ve İsrail'den sonra Türkiye de çeşitli hamlelerde bulunmaktadır.

Türkiye'nin yakın zamanda düşmanca tavır takındığı BAE ve İsrail ile yakınlaşmasının ardında, bölgenin büyüğü olmanın yanı sıra Doğu Akdeniz'deki yalnızlığının da etkili olduğunu söylemek mümkün. Akdeniz'e kıyısı olan-olmayan ülkelerin birbirleri ile karşılıklı olarak imzaladıkları anlaşmalara Türkiye'nin dahil edilmemesi, AKP açısından büyük bir hüsrân. Bu açıdan AKP'nin tükürdüğü nü yalamasının altında Doğu Akdeniz'deki paylaşım mücadelesinden pay kapmak olduğunu da söyleyebiliriz.

Ayrıca "bölgenin büyüğü" ya da "bölgenin emanetçisi" rolünü kapmak için önümüzdeki dönemde Suriye'ye ve İran'a yönelik politikaların da en önemli belirleyen olacağını söyleyebiliriz. AKP'nin İsrail ile yakınlaştığı oranda İran'a ve Suriye'ye karşılaşılabileceğini şimdiden öngörebilmemiz mümkündür. Özellikle Rusya'nın Donetsk ve Luhansk hamlelerinden sonra Suriye'de tansiyonun artması oldukça olası bir ihtimaldir.

İçimizdeki İrlandalılar: Birleşik Arap Listesi

Mansur Abbas'ın anlamamakta ısrarcı olduğu nokta Filistin'in geleceğinin, anti-emperyalist, anti-siyonist, anti-faşist Araplar ve Yahudilerin, birbirlerinin yaralarını sağaltacak ilacın reçetesinin yazılmasına bağlı olduğudur. Yani soluksuz kalan Filistin davasının emperyalizm eliyle yeşile çalınan renginin tekrar kızıla dönmesinde.

| ALEV DOĞAN

Filistin davasını, bütün Filistinlilerin önemseyemediğini düşünmeyin. Tıpkı Yahudilerin tamamının Siyonist İsrail rejiminin yanında olmadığı gibi, Filistin davasının karşısında duran Filistinliler de var. İsraili komünistler, sosyalistler Filistin davasını sahiplenme ve Siyonizm karşıtı mücadelede nasıl tüm dünyaya ders veriyorlarsa, İsraili Filistinlilerin kurduğu Birleşik Arap Listesi de (RA'AM), Filistin davasına nasıl köstek olunur, onun tarihini yazmakla meşguller.

Geçtiğimiz yıl "Hele bir Netanyahu gitsin de sonrasına bakarız" şiarıyla, Naftali Bennett liderliğindeki aşırı sağcı Yamina ve Yair Lapid liderliğindeki liberal-siyonist Yesh Atid'in oluşturduğu koalisyon katılan Ra'am özgün bir örnek olarak lanse edilse de aslında İslamcıların Filistin davasına bakışını gösterir nitelikte.

İslamcı mahalle memnun

İsrail vatandaşı Filistinliler tarafından kurulan ve İhvan ile doğrudan örgütsel bir ilişkisi olmamakla birlikte ideolojik olarak oldukça benzerliklere sahip Filistin 1948 İslami Hareketi'nin güney kanadının siyasi uzantısı olan Ra'am lideri Mansur Abbas, anlaşma sonrası yaptığı açıklamada "İlk kez bir Arap partisi hükümete ortak oluyor" diyerek "Ülkenin Araplar da dahil, tüm vatandaşlarına hizmet edecek bir hükümet kurulmasını istiyoruz, dolayısıyla zorlu bir tercih yaptık. Birçok anlaşmazlık söz konusu ve bunu anlıyoruz ama genel bir anlaşmaya varmamız lazım" ifadelerini kullanacaktı. İnsanlığın evrensel değerlerine dair algısı Hayfa portakalından daha büyük olmayan bizdeki İslamcılar da, Ra'am'ın koalisyon ortağı olmasını "Netanyahu'ya şah-mat çeken Filistinli lider: Mansur Abbas" manşetiyle kutlayacaklar, haberlerinde Ra'am ve lideri Abbas'ın, Komünist Barış, Eşitlik ve Demokrasi Cephesi tarafından devamlı bir saldırıya maruz kaldığını iddia edeceklerdi.

İsrail'in Erbakan'ı olarak anılan Abbas'ın siyasi ka-

riyerini de kısaca özetleyecek olursak; Kudüs'teki İbrani Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olduğunu, İbrani Üniversitesi'nde 1997-1998 yıllarında Arap Öğrenciler Komitesi'nde başkanlık görevini yürüttüğünü, 2007'de İslami Hareketin Güney Şubesi Genel Sekreteri olarak görev alırken, 2010'da Başkan Yardımcısı seçildiğini söyleyebiliriz.

İsrail'deki 2019 yılındaki seçimlerde Ra'am'a öncülük eden Abbas'ın o yıl ilk kez seçimleri kazanarak parlamentoya girmiş olduğunu, bu tarihten itibaren de 4 kez daha seçilerek meclise girmeye hak kazandığını, İsrail'deki Mart 2021 seçimlerinde, Ortak Arap Listesi Bloku'ndan ayrılarak tek başına seçimlere giren Mansur Abbas liderliğindeki Ra'am'ın, yüzde 3,25'lik bir oyla seçim barajını geçtiği bilgisini de ekleyelim.

1971 yılında Şeyh Abdullah Nimr Derviş tarafından kurulan Filistin 1948 İslami Hareketi'nin kuzey kanadının ise, 17 Kasım 2015'te dönemin Başbakanı Benjamin Netanyahu başkanlığındaki Güvenlik Kabinesi tarafından yasadışı bir örgüt ilan edildiği, Liderlerinden bazıları hakkında soruşturma başlatıldığı, 17 bağlı dernek ve kurumun faaliyeti yasaklandığı, halihazırdaki lideri Mavi Marmara gemisinde de bulunan Şeyh Raid Salah ve onun uzun süre yardımcılığını yapan Kemal el Hatib'in de tutuklu olduğunu hatırlatalım ve seçimlere dönelim.

Ne sağcıyız ne solcu

Koalisyondan önce, Filistinlilerin, önemli hukuki ve hayati sorunlarına çözüm bulma karşılığında İsraili partilerle müzakereye hazır olduğunu açıkça ilan eden Abbas'ın "Biz ne sağ ne sol blokun cebindeyiz. 'Sağ ile de sol ile de müzakereler yapabiliriz' dedik. Anlaşabilir miyiz, anlaşamaz mıyız? Bu, ne alabileceğimize dair müzakerelerin sonucuna bağlı bir meseledir." açıklamasını ve devamında sarf ettiği şu sözleri hatırlayanlar olacaktır:

"Sağa veya sola değil, kendimize ve siyasette fark yaratma yeteneğimize güveniyoruz. Yeni bir siyasi konuma yerleştik ve 'Biz, kendi adımlarına

güvenen, kimliğine, vatansever ve dini sabitle-rimize, medeni ve milli haklarımıza ait bağımsız, Arap bir siyasi güçüz ve biz İsrail'de siyasete girmeye, İsrail'de karar ve politikaların şekillenmesinde rol oynamaya hazırız' dedik.

Bu açıklamalar ibretlik olarak burada dursun ama biz de buna bir ek yapalım, vatansever sabitlerine ait olduklarını iddia eden Abbas'ın midesi Batı Şeria'nın ilhakının en ateşli savunucularından Bennett ile giriştiği iş birliğini kaldırıyor olabilir, biz bu denli bir meşrebi genişliği, en hafif tabiriyle omurgasızlık olarak tarif ediyoruz.

Kaldı ki, ABD'nin Siyonist İsrail'in çıkarlarına Ortadoğu'da giriştiği operasyona, Filistin'i bitirmek için gerici Körfez emirlikleri ile imzalanan anlaşmalara tek kelime etmeyen bir siyasi yapının Filistinlilerin haklarını nasıl savunacağını merak ediyoruz.

"Yahudi halkı İsrail'i bir Yahudi devleti olarak kurdu. Soru, devletin kimliğinin ne olduğu değildir. İsrail bir Yahudi devleti olarak doğdu ve öyle kalacak. Önemli olan soru, Arap vatandaşlarının ve Arap toplumunun Yahudi İsrail devletindeki statüsünün ne olduğudur. Asıl soru budur." şeklindeki açıklamalarıyla bilinen Abbas'ın anlamamakta ısrarcı olduğu nokta Filistin'in geleceğinin, anti-emperyalist, anti-siyonist, anti-faşist Araplar ve Yahudilerin, birbirlerinin yaralarını sağaltacak ilacın reçetesinin yazılmasına bağlı olduğudur. Yani soluksuz kalan Filistin davasının emperyalizm eliyle yeşile çalınan renginin tekrar kızıla dönmesinde.

Sonuç yerine

Yazımızı kapatırken, ufak bir hatırlatma, o da Tel Aviv'in gece hayatına bakarak İsrail'in laik bir devlet olduğunu sanan bizdeki akli evvel liberallere. İsrail laik bir devlet değildir, din temelli partiler kurulabilir, Ra'am bunun bir örneği olduğu gibi eğer isterlerse Hristiyanlar bir parti kurabilir. İslamcı Ra'am nasıl Siyonist partilerle koalisyon ortağı olabiliyorsa tersinden Siyonistler de için de ortaklarının İslamcı olması bir sorun değildir.

Kürt sorunu ve Filistin sorunu: Ortada bir yanlılık var!

ALİ ATEŞ

AKP'nin, İsrail ile "normalleşme" adı verilen yakınlaşma siyaseti adım adım yol alıyor. Kudüs'ün İsrail tarafından başkent ilan edilmesine yönelik AKP tarafından verilen büyük tepki, bugün yerini işbirliğine bırakıyor. İslamcı genlere sahip AKP'nin reel siyaset karşısında "geri adım" attığı söylenebilir. Daha doğrusu AKP adına yazıp çizilenler, bugün İsrail karşısında AKP'nin boyun eğme siyasetine buldukları gerekçe bu. Ancak daha yakından baktığımızda AKP'nin Ortadoğu'da oynadığı rol, başından beri, özünde Siyonist ve işgalci İsrail yönetiminin çıkarlarıyla paralel ve uyumlu bir çizgiye sahipti. Görülmek istenmeyen ve görülse dahi üstü örtülmek istenen gerçek, AKP'nin ABD emperyalizminin taşeronluğunu üstlenmiş bir siyasal misyondan ibaret olduğudur. ABD'nin Ortadoğu'da en büyük müttefiki ise İsrail'den başkası değildi.

Suriye'ye yönelik cihatçı terörün kullanıldığı emperyalist yıkım savaşı, emperyalizmin Ortadoğu'da hegemonya siyaseti olarak da okunabilir ya da İsrail'in çıkarlarının korunması ve alanının genişletilmesi olarak da. Rusya'nın, Sovyet döneminde kalan üssünün ABD açısından kapatılması hedeflerden birisi de olabilir, ancak açıktır ki Ortadoğu'da emperyalizmin çıkarları ile İsrail'in çıkarları bugün bir ve aynı şey. Yandaş kalemlerin Suriye savaşına AKP'nin müdahalesini gerekçelendirirken kullandıkları başat argüman İran'ın "Şii Hilali" iddiasıydı. Sonuna kadar mezhepçi bu tez, İran'ın Ortadoğu'da "Şii Hilali" kurmasına karşı İhvacılar ve El Kaideciler üzerinden Sünni bir hat örülmesi basbayağı propaganda ediliyordu. Üstü kapatılan gerçek ise Suriye'nin parçalanması özünde "Direniş Cephesi" dediğimiz Filistin sorununda temel güçlerin etkisizleştirilmesi operasyonuydu. Bugün de böyle değil mi? Lübnan'da Hizbullah, Filistinli güçler, Suriye yönetimi, İran

yönetimi en başta İsrail tarafından düşman ilan ediliyor mu? Dikkat ediniz, ABD emperyalizmi açısından da baş düşman bunlar. O yüzden, AKP'nin zavallı kalemlerinin sarıldığı Şii Hilali tezi aslında İsrail işgaline ve ABD emperyalizmine hizmet gören bir tezden ibaretti.

Çünkü, gelinen noktada Suriye parçalanmış, Suriye'nin kuzeyinde emperyalizminin vesayetinde bir Kürt yönetim bölgesi oluşturulmuş durumda. Yandaş kalemler, daha önce sabah akşam tekrarladıkları cihatçı terörü de meşrulaştıran Şii Hilali tezini artık geri çekmiş durumdadır. Şimdi Suriye'de sınır ötesi operasyonu konuşuyorlar.

Bütün bu yazdıklarımızdan çıkacak sonuç bellidir. AKP, Ortadoğu'da BOP eşbaşkanlığı ile birlikte başından beri emperyalizminin taşeronluğunu yerine getiren ve İsrail'in çıkarlarına hizmet eden bir dış politika izlemiştir. Dün Filistin sorunu ve davası üzerinden İslamcı hamasette mangalda kül bırakmayanlar, Filistin davasında dik duran Suriye'yi parçalamış, bugün de yeniden İsrail ile anlaşmanın peşine düşmüş durumdadırlar. Gösterdiği şey bellidir: siyasal İslamcılık, siyasi olarak, ya ikiyüzlü ya da kullanışlı aptallıkla eşdeğer bir politik körlüğe takabül ediyor.

Bugün kimse Filistin sorununu ağzına almıyor. İşgal edilmiş topraklar İsrail tarafında yerleşime açılıyor. İsrail, Arap ülkeleriyle İbrahim Anlaşması adıyla yeni anlaşmalar yapıyor. İsrail, Kudüs'ü başkent ilan etmesine rağmen, Katar, BEA, Mısır, Suudi Arabistan başta olmak üzere bir dizi Arap ülkesiyle yeni anlaşmalar yaparak, Suriye'nin yıkım savaşının zaferini anlaşmalarla kayıt altına alıyor. AKP ise sıraya girmiş durumda.

Bu anlamıyla, bugün Suriye sorununu konuşacak eğer, bu meseleyi Filistin sorunundan ya da İsrail'in çıkarlarından ele almamız mümkün değildir. Kapitalist ülkelerdeki solumsu sosyal ya da liberal demokratların dahil olduğu koro ne yazık

ki ülkemizde de bir dizi kesimi etkilemiş durumda. Filistin sorunu, artık solun gündemi olmaktan çıkmış, yerini ise Kürt sorunu almış durumdadır.

Filistin davasına karşılık Kürt sorununu çözümü mümkün müdür? Belki de üzerinde en fazla düşünülmesi gereken soruların başında bu geliyor. AKP'nin ve siyasal İslamcılığın rolüne değindik, ancak söz konusu Filistin sorunu ise, bu sorunun İsrail lehine çözülmesinde temel noktanın Suriye'nin güçsüzleştirilmesi ve parçalanması ise Suriye'nin kuzeyinde ABD eliyle bir Kürt yönetiminin oluşturulmasının neye karşılık geldiğini tartışmak gerek. Ulusların kendi kaderini tayin etmesi, başka ulusların kaderlerini yok sayarak mümkün mü?

Suriye'nin parçalanmasını ve bölünmesine yol açacak sorunların eninde sonunda İsrail'in çıkarlarıyla uyumlu olacağı açık olsa gerek. Güçsüz bir Suriye, Filistin davasında eli güçlü olmayan Suriye'dir. İsrail, işgalci siyasetini bölgede "Direniş Cephesi'nin" kırılması üzerine kurmuştur. Lübnan'da, Suriye'de, Irak'ta ve Türkiye'de... İsrail dış politikası bu yönelimde adım adım hedeflerini gerçekleştirirken, yürüteceğimiz tartışmada Suriye'nin bölünmesini mi yoksa Suriye'nin kuzeyinde Kürt devletleşmesinin yolunun açılmasını mı eksen olarak alacağız?

Bugün Filistin sorunu unutulmuş, Kürt sorunu, bütün Ortadoğu tarihi yok sayılarak ele alınmaya çalışılıyor. Ortadoğu halklarının kardeşliği, bizzat emperyalizm tarafından ortadan kaldırılıyor, etnik ve mezhepsel fay hatları üzerinden halklar karşı karşıya getiriliyor. Ne yazık ki, dar milliyetçi yaklaşım, kendi ulus çıkarını her şeyin üzerine koyuyor.

Başka bir yol var mıdır ve mümkün müdür? Bu soruya açık ve somut olarak vereceğimiz yanıt ise kısaca evettir. Ama başka yazının konusu.

Kürt sorunu da bizim, Filistin sorunu da bizimdir!

Ege'de sınıfın sesi yükseliyor:

Değiştirirse Düzeni İşçiler Değiştirir!

15-16 Haziran işçi direnişinin yıl dönümünde sanayi işçilerinin yoğunlukta yaşadığı ve sömürünün de yoğunlaştığı noktalardan Manisa ve Alağa'da emekçiler bir araya gelmeye ve örgütlü mücadeleyi yükseltmeye devam ediyor.

Manisa'da 12 Haziran Pazar günü saat 16.00'da gerçekleşen etkinlikte Sınıf Tavrı Yürütme Kurulu Üyesi Avukat Erkan Kılıç ve Birleşik Metal İşçileri Sendikası (BMİS) Örgütlenme Uzmanı Kemal Alım, konuşmacı olarak yer aldı.

Manisalı işçiler tarafından yapılan açılış konuşmalarının ardından, 15-16 Haziran direnişinin tarihsel gelişimine, önemine ve bugün de hala

İşçilerin mücadelesine gösterdiği yolu anlatan

BMİS örgütlenme uzmanı Alım, sınıfın örgütlü mücadelesinin nasıl kazanımlar elde edilebildiğini vurguladı. Sınıf Tavrı çalışmasının bugün sınıf hareketindeki özgünlüğüne değinen Alım, Manisa Sınıf Tavrı çalışmalarına başarı dileklerini ilettili.

Alım'ın ardından söz alan Sınıf Tavrı Yürütme Kurulu Üyesi Erkan Kılıç ise işçilerin bugün yaşadığı sömürü, hak gaspı, işsizlik gibi yakıcı sorunları anlattı. Bu sorunların kökünde patronların düzeninin olduğunu vurgulayan Kılıç, bu tablonun ancak işçi sınıfının örgütlü mücadelesi ile değişebileceğini söyledi. Sınıf Tavrı'nın Alo İşçi Dayanışma Hattı'yla birlikte birçok işçinin meşru fiili mücadelesi ile haklarını kazanabileceklerini örnek veren Kılıç, sınıfın yalnızca ekonomik değil siyasal birliğinin de önemine dikkat çekti.

TKH Manisa örgütü adına da katılım sağlanan buluşmada TKH Manisa il yöneticileri tarafından sınıfın siyaset sahnesindeki önemi ve sahte umutlara karşı sınıfın düzen siyasetinden bağımsız gücünü ortaya koyması gerektiği vurgulandı. Sınıf Tavrı Manisa Komitesi adına konuşan birçok farklı fabrikadan işçiler tarafından artık Manisa'da sınıfın tavrı olduğu ve yakında Manisa temsilciliği için bir büro da tutulacağı ilan edildi. Manisa'da her bir fabrikada, iş yerinde sınıf tavrı bayrağının yükseltilmesi çağrısında bulunuldu.

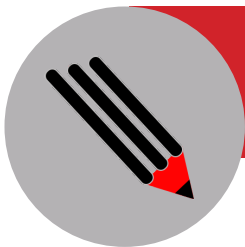
Buluşmaya ayrıca İnşaat ve Yapı İşçileri Sendikası

Genel Başkanı Hasan Kırlangıç ve Sosyal İş Sendikası Genel Başkanı Celal Uyar ile birlikte Sosyal İş Sendikası İzmir şube sekreteri Gökhan Mangal da katıldı.

Manisa buluşmasının ardından, İzmir Alağa'da 18 Haziran Cuma günü saat 18.00'da gerçekleşecek olan etkinlikte ise Türkiye Komünist Hareketi (TKH) Merkez Komite üyesi İrmak İldir ve Birleşik Metal İşçileri Sendikası (BMİS) örgütlenme uzmanı Kemal Alım konuşmacı olarak yer alacak.

En büyük işçi eylemleri arasında yer alan 15-16 Haziran direnişinin ışığında gerçekleşecek olan buluşmaya "Değiştirirse bu düzeni işçiler değiştirir!" sloganıyla çağrı yapılıyor.

Genç Köşe

Geleceksizlik çemberinde umudu arayanlar

18-19 Haziran günleri Yüksek Öğretim Kurumları Sınavı (YKS) gerçekleşecek.

Türkiye'de sınavlar, özellikle de liseye geçiş ve üniversiteye giriş sınavları hep bir tartışma başlığı olmuştur. Gençliğin hayatında meslek seçimini etkileyecek, geleceğine yön verecek sınavların isimleri ve kısaltmalarındaki kelimeler sürekli değişmekte sınavların getirdiği gelecek kaygısı ve umutsuzluk değişmemektedir.

Üniversite sınavları bugün gençliğe geleceksizlik, eşitsizlik ve umutsuzluktan başka bir şey verememektedir. Bugün kapitalist sistemde öğrenimini sürdüren milyonlarca emekçi çocuğunun çok iyi bir eğitim-öğretim gördüğü söylenebilir mi? Eğitim sistemi kökünden ezberci, biatçı ve rekabetçi bir yaklaşımla öğrencileri yetiştirirken öğrenci gençliğin büyük bir kesimi nitelikli eğitim imkanlarını kullanamamaktadır. Her öğrenci çağdaş, laik, eşit bir eğitim görmeyi hak eder.

Dershaneler, butik dershaneler, özel dersler, özel okullar, türlü yayınevlerinin pahalı test ve konu anlatımlı kitaplarını kullananlar mı daha başarılı olacak yoksa buna ulaşamayan ve hafta sonu sınavı girecek milyonlar mı? Tereddütsüz söyleyebiliriz ki biz bu imkanlara ulaşamıyoruz. Gelir ve fırsat eşitsizliğinin olduğu bu düzen bizden gençliğimizi ve geleceğimizi çalıyor. En fazla ulaşabilecek emekçi ailelerinin kendilerini zorlayarak canından can koparcasına varyıyla yoğunla

evlatlarını okutmak için çocuklarını gönderdikleri 'ucuz ve niteliksiz' dershanelerdir.

Meslek liselerinde üniversite hayalleri olan fakat dört sene boyunca temel dersleri es geçilmiş binlerce meslek liseli ve geçinemeyen ailelerine destek olmak için çalışırken sınava hazırlananlar da var.

Üniversite sınavlarına hazırlanan gençler hep şu soruyu sorarlar: sorun bizde mi sistemde mi? Sorunun cevabı ise gerçekten sorunun bu düzende, sistemde olduğudur. Yukarıda anlattığımız tabloyu bir kez önünüze koyduğunuzda düzenin ve iktidarın gençliği nasıl bir geleceksizliğe terk etmiş olduğunu anlarsınız.

Rekabet içinde "at yarışında" yarışırılır gibi yarışan gençler eğitim sisteminin kurulu olduğu piyasacı, gerici, ezberci ve biatçı değerler üzerinden bir sınava sokulmaktadır. Gençlik senelerce aldığı eğitimden hayatı öğrenemiyor. Sorgulama, üretme, düşünme ve karşılaştırma gibi yeteneklerinin gelişmeyeceği durağan, statik bir eğitime maruz bırakılıyor.

Öyle ki YKS'de psikoloji sorusu çözmenin üniversitede psikoloji okumaya hiçbir katkısı yoktur. Psikoloji soruları sözel alanda, psikoloji bölümüne ise eşit ağırlık alanında giriş yapılmaktadır.

Düzen bizi böyle bir geleceksizliğin eline bıraktı

da gençlik hiç mi sesini çıkarmadı? Hayır elbette. 2013 yılında ÖSYM'den soruları çalıp kendi "müritlerini" istediği okullara yerleştirmek isteyen cemaatin foyası meydana çıkınca, gençlik de meydanlara çıkmış FETÖ ve AKP'ye karşı caddelere, sokaklara taşmıştı. FETÖ ile AKP'nin kavga etmesi kimseyi yanıltmasın. AKP hala tarikat ve cemaatlerin partisi...

2020 YKS'de pandeminin ilk senesinde AKP, sağlık ve gelecek kaygısını göz ardı ederek turizm patronlarına para kazandırmak amacıyla sınavı 1 ay erkene çekmiş, gençlik ise tepkisini yükseltmişti.

Fakat tepki göstermek yetmiyor. Bugün eşitsizliği, gericiliği ve geleceksizliği yaratan bu düzen topyekün değişmedikçe ne gençlik ne de kadınlar, emekçiler gibi diğer toplumsal kesimler haklarını alamazlar.

18-19 Haziran'daki sınavlar gençlikte geleceksizlik ve umutsuzluk yaratacaksa da biz ilerlilikten, eşitlikten ve sosyalist devrimden yana olan gençlik için ise örgütlü mücadelenin önemini bir kez daha ortaya çıkartacaktır.

Eğitimde devrim, ülkede devrime bağlıdır. Yeni bir eğitim için yeni bir ülke demeye devam edeceğiz. Umut bizde, bu ülkenin geleceği biziz. Geleceği umutla öreceğiz, geleceksizlik ve işsizlik çemberini devrimle kıracağız. Buz kırılacak, yol açılacak!

■ Suat Erdem

AKP İstanbul'da taarruza geçti

Çekmeköy ve Fetihtepe halkı

direniyor

İstanbul'da AKP'li Çekmeköy ve Beyoğlu belediyeleri geçtiğimiz hafta iki noktada imar rantı konusunda saldırıya devam edeceğini gösteren adımlar attı. Çekmeköy'de bir park, Beyoğlu'na bağlı Fetihtepe mahallesinde ise kentsel dönüşüm üzerinden atılan adımlar büyük tepki çekiyor.

Çekmeköy'de şafak operasyonu

Çekmeköy'ün en büyük parklarından bir tanesi olan Ulus Pazarı yanında yer alan park yurttaşların elinden alınıp yapılaşmaya açılıyor. Mehmet Akif mahallesinde yer alan park ve yeşil alana mahalle halkı sahip çıkmaya ise kararlı.

AKP'li Çekmeköy Belediyesi'nin Belediye Başkan Yardımcısı Şahmettin Yüksel, yurttaşların itirazına rağmen parkta iş makinelerinin çalışmaya devam edeceğini belirterek, "Söz konusu alana kapalı pazar yeri yapıyoruz. Mahalle aralarındaki pazarları kaldırıyoruz. İşin ihalesini yaptık. Firmaya yer teslimini yaptık" dedi. Firma ise tanıdık: Ekşioğlu Yapı Sanayi A.Ş.

Konu ile ilgili geçtiğimiz hafta belediye önünde bir basın açıklaması düzenlendi ve parkın önünde nöbet başlatıldı. Türkiye Komünist Hareketi Çekmeköy İlçe Örgütü de konu ile bir açıklama yayınladı. Açıklamada, "İlçemizde yeni bir yağma, talan ve rant projesine karşı çıkıyoruz. Doğayı, yeşili ve insanı savunuyoruz. Direnen tüm yurttaşlarımızın mücadelesini büyütme, sadece ilçemizde değil İstanbul'umuzda ve bütün ülkemizde rant projelerine karşı örgütlenmeye çağırıyoruz. Yağma, talan ve rant rejimini değiştireceğiz, ha-

ramilerin saltanatını yıkacak, yeni bir cumhuriyet kuracağız" denildi.

Fetihtepe'de kentsel dönüşüm zorbalığı

İstanbul'da Beyoğlu ilçesine bağlı Okmeydanı'nın Fetihtepe Mahallesi'nde kentsel dönüşüm başladı; evlerini tahliye etmeyen yurttaşların elektrik, su ve doğalgazı kesildi. Buna direnen mahalle halkına polis müdahale etti ve bir kere daha rantçı zihniyetin halkın en temel haklarını nasıl tanımayacağı ortaya çıktı.

Kentsel dönüşüm projesi nedeniyle zorla tahliye edilmek istenen Fetihtepe Mahallesi halkı Beyoğlu Belediyesi önünde eylem yaptı. Sık sık "Rant için değil halk için dönüşüm", "Ömür boyu borçlanmak istemiyoruz" sloganı atan mahalleli Belediye Başkanı Ali Haydar Yıldız'ı yuhaladı. Mahalle halkı, söz konusu

durumun 'rantsal dönüşüm' olduğunu belirterek, Beyoğlu Belediyesi önünde açıklamalarda bulundu. Kentsel dönüşüm için şartlarını sıralayan yurttaşlar, kira yardımlarının İstanbul gerçeğine göre yeniden belirlenmesini ve yeni yapılan daireler taşınana kadar bu kiralardan verilmesini talep etti. TKH İstanbul İl Örgütü de basın açıklamasına katılarak Fetihtepeli emekçilere destek verdi.

Yoldaştan Mektup

Kadınları örgütlü gericiilikten ve sömürü düzeninden Kurtarmak bizim görevimizdir

Gerici politikaların en çok da kadınların hayatını cendereye soktuğunu biliyoruz. Ne giyeceğinden nerede ne konuşacağına, kaç çocuk doğuracağına, makbul kadın olup olmadığına kadar karar veren iktidarın elbette bu kadın düşmanı söylemlerinin toplumdaki yansımaları olduğunu görüyoruz. Sonuç: aynı zamanda yoksulluğun da etkisiyle tarikat ve cemaat yurtlarına teslim edilen öğrenciler, intiharlar, okutulmayan kız çocukları, aile baskısı ile çocuk yaştan itibaren kapatılan genç kadınlar, küçük yaşta evlendirilen "çocuk gelinler" olarak karşımıza çıkıyor.

Çoğu zaman bu toplumsal baskı, aile baskısı maalesef kadınlar üzerinde etkili oluyor ve karşılık buluyor. Etkili olmadığı ölçüde ise kendisine biçilen role itiraz geliştirmek, aileyi karşısına almak kadınlar açısından ya uzun bir süreç alıyor (kadının ekonomik olarak aileden bağımsız hale gelebildiği bir süre) ya da büyükçe bir cüret gerektiriyor. İşte bu mektubun konusu tam burada başlıyor. Özellikle genç kadınlar arasında bu

cüretin son dönemde öne çıktığını, zaman zaman sosyal medyanın da etkisiyle tartışmaya açıldığını, hatta örgütlendiğini söyleyebiliriz. Türbanın, inancın bireysel özgürlük olarak değerlendirilebileceği, bunun bir zorunluluk olamayacağı; inancın siyasal ve toplumsal olarak örgütlenmesinin, laik-seküler yaşam, eğitim, sosyal hayat gibi pek çok alanı tehdit ettiğini uzun zamandır söylüyoruz. İşte bu genç kadınlar arasındaki itirazın da neredeyse bizim değerlendirmemize varan kimi noktalar taşıdığını görebiliyoruz. "Ben aile baskısı ile türban takmayı reddettim. Ben özgürleştim, siz de yapabilirsiniz!" Bu iletiyle birlikte iki tane fotoğraf görüyoruz eskiye ve yeniye dair.

Bu iki fotoğrafın arasındaki fark, yani özgürlük denilen elbette türban takıp takmamaktan ibaret değil. Kendini ifade edebilme özgürlüğü, okuyabilme özgürlüğü, çalışabilme özgürlüğü, reşit olduktan sonra ve isteği dahilinde evlenme özgürlüğü, evlenince çocuk sahibi olmama özgürlüğü...

Buna benzer örnekler, istemediği halde gerici baskılara maruz kalan herkes için, elbette bizler için de umut oluyor. Ancak İlerici Kadınlar Derneği üyeleri olarak bizler, toplumda henüz itiraz edememiş binlerce kadın olduğunu biliyoruz. Aile baskısından kaçıp eş baskısına, oradan kaçsa bile iş yerinde usta, patron baskısına, sömürsüne, mobingine maruz kalan binlerce kadın olduğunu biliyoruz.

Kadınları örgütlü gericiiliğin pençesinden kurtarmak bizlerin görevi. Kadınları bu sömürü düzeninin pençesinden kurtarmak bizlerin görevi. Kadınlar laiklik ve eşitlik için bir adım öne çıkmaya devam edecek. Karşılaştığımız bu örnekleri bütünlüklü bir kadın mücadelesi ile buluşturmak, kadınların itirazlarına siyasal bir kimlik kazandırmak ise bizlerin elinde. Söylemekten sakınmayalım: Eşitlik de özgürlük de sosyalizmde!

■ Deniz Çelik – İzmir, İlerici Kadınlar Derneği

İKD'den coşkulu buluşma: Kadınlar eşitlik, özgürlük ve laiklik için mücadeleyi yükseltiyor

"Eşit, Özgür, Laik Bir Ülke İçin Buluşuyoruz" etkinliğinde, yüzlerce yurttaş bir araya gelirken, etkinliğe eşit, özgür, laik bir ülke için mücadeleyi büyütme kararlılığı damga vurdu.

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) İstanbul'da gerçekleştirdiği etkinlikle kadınlar ağırlıklı olmak üzere yüzlerce yurttaş eşitlik, özgürlük ve laiklik için bir araya geldi. Göztepe Özgürlük Parkı Amfi Tiyatro'da Damla Özen'in sunumuyla gerçekleşen "Eşit, Özgür, Laik Bir Ülke İçin Buluşuyoruz" etkinliğinin açılış konuşmasını İKD Genel Başkanı Umur Kuruç gerçekleştirdi. Kuruç konuşmasında şunları kaydetti:

"Daha geçtiğimiz günlerde Hazine ve Maliye Bakanı bir açıklama yaptı. Bu sistemde dar gelirli hariç, üretici firmalar, ihracatçı firmalar kar ediyorlar, çarklar dönüyor dedi. Evet o çarklar dönüyor, o çarklar döndükçe bizleri öğretiyor. İşte bu çarklar dönsün diye, laikliği, cumhuriyetin bütün değerlerini, kazanımlarını tasfiye ettiler. İşte bu çarklar dönsün diye, bizi gericilikle, karanlıkla kuşatıyorlar. Sermayenin doymak bilmez hırsını, savaşların sorumlusu emperyalizmin planlarını, tekkülle karşılayacak bir toplum istiyorlar çünkü."

Avukatlar Sendikası Genel Başkanı Selin Aksoy yaptığı konuşmada "Hem İstanbul sözleşmesini savunuyor hem de şiddete uğrayan kadınlar ve çocuklar için mücadele ediyoruz. İKD'nin bu anlamda mücadelesini kutluyoruz" dedi.

TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Şube Başkanı Esin Köymen ise yaptığı konuşmada "Gezi tutuklularına selamlarımızı gönderiyoruz. Mücadelemiz sürecek. Gezi için adalet nöbetine desteklerinizi bekliyoruz." İfadelerini kullandı.

Eğitim-İş Bursa Şube Başkanı Yeliz Toy ise konuşmasında şunları kaydetti: "AKP okulları teslim almış durumda. Gerici kadroları okullarda etkin hale getiriyor, rejime uygun insan yetiştiriyorlar. Parasız eğitim olanakları ortadan kalktı, kamusal eğitim tamamen çökmüş durumda. Tüm toplumu ödünsüz bir laiklik için mücadele etmeye çağırıyoruz."

Yargıçlar Sendikası Başkanı Ayşe Sarısu Pehlivan konuşmasında "Hepimizin hayali çağdaş bir ülkede yaşamak bu hayali gerçekleştirebiliriz. Umudun cesareti güçlendireceğini bilerek hukuka sahip çıkarak inancımız ve umudumuzdan vazgeçmeyeceğiz bu ülke ve adalet sistemi bizim. Korkmuyoruz susmuyoruz ve biat etmeyeceğiz." İfadelerini kullandı.

Gazeteci-Yazar Zülal Kalkandelen ise konuşmasında şu ifadeleri kullandı: "Bugün burada duyduğunuz sesler laikliğin aynı zamanda sınıf bilincinin gelişmesi için elzem olduğunu söyleyenlerin sesidir. Laiklik olacaksa tarikatlar ve cemaatler olmayacak. Laikliğin bu coğrafyada hayati olduğunu vurgulamak zorundayız."

Etkinlikte, Mercan Erzincan, Güvenç Dağüstün, Gülseven Medar ve Peradi Ensemble sahne alırken, Gülsen Tuncer şiirler ile eşlik etti. Mehmet Aytaç ile Çocuk Drama Atölyesi bir gösteri sergiledi.

Etkinlik eşit, özgür, laik bir ülke için mücadeleyi büyütme kararlılığı ile sona erdi.

